

منتدی اقرار الشفافي

شعاعی تاوو ساوي له باغي یاسه مین دا
فتای پر به قاپو ددي له پي کښن دا
سه د آتني له دین دا شیرین ته شي دهر یسي
مه کن مني (و فای) که خاوو دل بلاوه
به داوو دل دلي خوی به داوی زواني داوه
سهریکه مستی نازي دلیکه بوي نه داوه
دل حق به دهسته فتواي سهری دراوه
که هم غزاله چاوه شیرین ته شي دهر یسي

هر که دی زولفی به رو دا حسنی پر تاي شکا
نازي سنبل حرمتي گول بهرگي سیرابي شکا
ما می شو آرام به خنده هات تشای کرده وه
آسمان نظمي ثریا شوقي مهتابي شکا
کار گامي خاكي سهروستانی پردوه سینه نهر
نرخي قاقوم قه دری خهز بازاری سنجابي شکا
دهوري ظوړي کولمی دا فرعوني خطا چاري نه هات
مهي دريضا سه دکهرت موسا بهی تاي شکا
تافي به بو مستی پروت و ابو به قبله ي خاص و عام
کعبه گهر بر خوی بزاني پشتي محرابي شکا
کس نه به لهو نکته حالیم کا (وفای) دلبرم
خوی دمي هینا نه من که زخم دلي بابي شکا

له و څاره خه ده نكي صنيچم له جگړه دا
شو خيځه غمي آوينه داري به قهر دا

خه ما يوه وه كوو كول به سړو بهرگي به هاري
خوي كول دمي كول چه بكني گواناري له بهر دا

بو ذوقي تكلم كه دمي هاندې تبسم
خه نده دمي له دمي خونچه و طمنه دمي له شه كهردا

شريانه له سهر ملكي دلم غمزه و نازي
بو به كه به جووت دين وه كوو نه شتر به جگړه دا

كه نچينه ته له صمي هه به بهر چاوه له سهر هيچ
وجهي چي آشفته بي زولفت له كه بهر دا

تيرت كه قراري جگړه رم بوو وه دلم كهوت
تا روژي حشر داغي خه ده نكت له جگړه دا

ناليكه هه موو وقفه له شوقي سهر بي كولمت
عمر كيكه هه موو صرفه له ناليبي سحر دا

ههر لحظه وه ظبي وه كوو بولبول كه ده نالي
كه سي مني نه كا عشقي كول نه دامي له سهر دا

گر دش چاوت قراري عاشق مسكين دها
صاحري چاوه به سته آري دل ده كشي دين دها

قبه كه م له و زاري هه روه كه خونچه بو به بي كني
دا بن خنده له كول دي آبروي بهر دين دها

گه ریبینې وهك هلال نه بروی گولم فدرهادی چین
روحی شیرینی له قورنایي به صد نالین دها

من کوتم کرتی حبش کمبهي جسات نه وده لی
کاروانی مسکه بو^۷ کمبه گول و نه سرین دها

نشته ري چاوی حبیبم وا به سینهدا ده چی
مرهمي ناری طبیبم بو^۸ ذلی مسکین دها

من ودها مهستی گول نه نه داسم که نازانم ابد
هو^۹شی من دوکمه ي نه لا یاساعدي سیمین دها

بیچ و تاوی زولفی خاوي رمزو غزه ی سحري چاوي
نه و له لای روح ده کبشی نه و له لای دین دها

کهر (وه فایي) له و دهره دیتو و ده چی منعی مه کن
سورمه بی خاکی دهرت بو^{۱۰} چاوی پر نه سرین دها

چاوه کت هر دم نشانه ی سهمي موزگانم ده کا
بووم به نید چیري فـهـره نگي تیره بارانم ده کا

یاري من هر گیز له قـتـلي عاشقي به روا نیه
راز داری شهـهـه بو^{۱۱} به حز له سووتانم ده کا

عاشقی زارم له سهر هیچ نه ونیگاره دهمکوزی
طفـلي نادانم له سهر ماچی له گریانم ده کا

روو له نه برو^{۱۲}ي تو^{۱۳}م ده کا چاوت به موزگانم که چي
قبـله ي نیشـان مهـده کافر موسلمانم ده کا

فکری زولفت علتہ وصفي دہمت ناکم مہمن

فکتنہ زانی کارمہ سہودا بہریشانم دہکا

من دہ لیم یاقوت و ریحان خطی کامیان خوشترہ

نہو بہ عیاری اشارہی املي خہ ندانم دہکا

صوفي اینہی گرتوم ترکی حبیبہم پی دہکا

دہک بہ لغنت پی کہ منی آوی حیوانم دہکا

کبہ کوچی آستانہ قبلہ تہ بروی دولبرہ

وہک (وہ فای) ہر کہ سی دی میلی جانانم دہکا

غمزدہی زولفم بہ غمزہی چاوی حیرانم دہکا

بہ ستہی داوم فہرہ نگہی تبیرہ بارانم دہکا

دائما آوینہ دینی کفرہ نہک روحیہ کی پی

حقہ یقینی بہو چاویہ کالانہ کہ تالانم دہکا

آولہ چاوانم لہ بہر زولف و عذاری دیستہ خوار

دووکہ لی نہو مجرہ ہر دہم لہ گریبانم دہکا

قامتی تو^ نہو ظہورہ طلعتی تو^ نوری طور

دہبہ دہم بہوتہرزہ چاوت مہست وحیرانم دہکا

بیم دہ لی بگری (وہ فای) گہر تہ سیری ایوی

یہی سرداریم دہوی چہ زخی مہرجانم دہکا

تاي سهری کړلمت بوو که وا زولفي به بادا

يا روژني وصالت شويې هجراني وولا دا

خالی دهنه يا مکه سی حوقه يې شه که ر

ياخو^۱ حبشي زاده له نيو آويي بهقا دا

خويندين جگړن طالبي نهو زاره ده عالم

نهو جهوهره بهو هيچه بهدوو عالمی نادا

هر تاره که وا مسکني باری دل و روحه

سه د روحی به بادا که به داو بهرچه می بادا

بازاري شكا وهك دلی زارم گول ونافه

تانا سهرې زولفي که به سهر عارضی دادا

حیرت زده يي زکس و نه بروته وه فایي

کافر نیسه وا مه سینه له محرا بي وفادا

کا کو^۲ لي به دم باوه که بادا به بهدندا

بازاري شكا ناه به سهر چین و خو^۳ تن دا

نورکانه گولم بهرچه می که وتوته عذاری

وهك سنبلي آشفته به سهر بهرگی سه مه نددا

ناه ورې به هاری نه بزوت خونچه نه بشکوت

بو^۴ په که ده کا خنده به سهر گریه يي منددا

کو^۵ يا وه کوو من به و قده سهودایی به زولفت

سهر که ش^۶ به وا تا بهري يي چین به شکندا

سهرمه ستم و سهر به ستم و برباك له دوو عالم

صافي به كرم دويى كه جاميكي به من دا

ماچيكي دمت خوښي اسيري سهرې زولفه

سا نهو دمه واپينه كه من خو^م له ده سندا

زولفو روخوليو عارضو خط ذابكه به خشن

ولك زوهره له شو مه له قرح كړل له جه سندا

كې بستې ذريكي دوو سه د برقي لآلي

نهو خنده مه كهر ممجزيه دى به ده سندا

بو^ر وړى نثاري قدمت نه شكې (ودفاني)

مرواربه په وروړده له نيو كاني يمن دا

مشاطه كه شانه ي له سهر و زولفي سه سندا

آشفته كي حالي ودفاني له قه له مدا

قوربان وهره سهر يكي دل و عالمي دل كه

هر ذوقه له دل شوقه له سهر آهه له ده مدا

آوينه يي دل وا له جلا دا به نجلي

ديوانه يي رووت كه ي له ه واي شوكتى جه مدا

بو^ر خاتري خه نديكي به رهنكي گونى باران

عاشق نهو و تا هر كونى گرياني له ده مدا

خنده يي گونى زارت كه نه بو باعشي مه ستم

بو^ر چى دلي من ده ستي له گون زاري ارم دا

آخره گي خاكي ددري تو^۶ بوم به جـودايي

سرهت نه بو و تديغت له سهري صيدی حرم دا

روحم به نښاري قدمت بو^۸ جي دهره نجی

روحم که به من نالي کوا دل چپه دهمدا

وا عاشتي زار و که ميري تو^۶ به (وه فاني)

له و نپـوه وجوديـکه له به يني دو عدم دا

بيا ئه ي جاني من ساقی فدایي - اغرت بادا

نهمان سونام نهمن جاي له بو^۶ نه ي دووريم لادا

هوا خود نافه ميرزد صبا مشكي ختن بيزد

مه گهر ديسان به دم بادا حبیبیم بهر چه مي بادا

گدايي به زمی شاهان ماره

له بهر و هي آره قی کونمي له بائي مه ي به من نادا

به ربشان

منبلی تا تا به به باريکي سهـمهـن بادا

ده ئي شه گهر له غنبردا له که دل آره ق له مينادا

به چشم اشکبارم عکس روی و موی جاتان بين

شاورو^۸ ز رو^۶ زوشه وه ردوو له نيسو عقدي زيادا

به های بو^۶ نه ي نا کرده جان باشد به چشم لما

دهمت وايينه چاوم قهت بوه که وه بهر له ده ریا دا

نښان وگرېږه دل' از غم روی تو در زلفت
 ده لي يې يو^۷ کول ده ناليني به شو بو بېلول له ده ريدا
 (وه فای) نامنم گریان و سوزان در يې جانان
 نمنام هر له ياره گهر به آو و آورم دا دا

ليوه کي آلت ده لېن آور له عاشق بهر ده دا
 ذره يک نوره به لي آور له انسان بهر ده دا
 من له سړي حکمنو چاوت عجب ماوم عجب
 نهو نه خو^۷ شه خوينی قلبي من به موزگان بهر ده دا
 نه زده های زولفت ته له سيمکه له سبجري بابلی
 آوري جادو له مېهرو ماهي تابان بهر ده دا
 هيندويي خالت ده نيمو باخی جالت کهوتوه
 باغه وان مالي رمي يو^۷ چی کولستان بهر ده دا
 ليوي باقوت نه گهر قوتي ره وانی عاشقه
 بيم بلي وجهی چيه آور له انسان بهر ده دا
 زاری تو^۸ کولزاره خو^۷ يو^۷ چ آوی حیواني هيه
 سر وي تو^۷ آزده يو^۸ چ نارنج و رمان بهر ده دا
 ليوي آل و جاوي کالت يو^۷ ته فتنه ی دين و دل
 حقيقتي بالله (وه فای) دهست له ايمان بهر ده دا

به خو^۷ رابی نیه سووتاوی روتنه عاشقی شه یدا
 له رووتی دیوه جلوه ی آتشی سیناله سینهی دا
 - کوتم عقیدي نریا ماهی من تونگی شکر نهی بو
 که چي بو^۷ راستی اعجازی خو^۷ ی یارم له خنده ی دا
 عصای فتحی موسا کول بوو پی معجز شکا نه بکرد
 که فرعون ی خطی هاو احاطه ی ده وری کو^۷ له ی دا
 درو^۷ ت فدرمو و خطم پی نایه لم که راست نه کی ساده ی
 فدره فگی قومو ده جال نه ی مسیحاده وری کعبه ی دا
 له سینهدا چ شیرین دل ده نالینی به محزون ی
 وهره له وشبوه گوی بگرن له شینی شبوه ی نه یدا
 مه کن منمی (وه فای) چونکه سرگردانی جانانه
 له سر دیندی که شیخی خانه قا به ردی له نو^۷ به ی دا

سه ری کو^۷ ملت له نیو زولفی سیادا
 اشاریکه له نوری شه وچرا دا
 - جودی برده نه برو^۷ روو له سر روو
 شه ی دینی که نو^۷ زولفت به با دا
 نهن چاوم له رو^۷ دا پر له خون بو
 که آوینده ی جالی خو^۷ ی جلا دا

عمرې شیرینیم به بادا

نهرې هوشم به چاوي سورمه سادا
له بهر تاقي پروت بمرم چنابي
که من شام له بن بالی هومادا
مرادي روحه بو به (وه طاي)
به دل ماچي له خونچه ي ايوي نادا

— نه وروزي —

نسيمي بابي نه وروزي شميمي عبری هينا
بریدی عاشقان دیسان په یامي دوله ری هينا
نویده ی عاشقاني دلفیگار یار هاته سرخه نده
سه لا نه ی بولبولان دیسان دره ختي گول بهری هينا
مه گهر پری که و ته زولف وروي حبیبم بابي نه وروزي
حیاتيکی به دونیا داوه بو گول عنبری هينا
به فتحی دل ده لی یار زواف و سینه و روی وه دهر ناوه
له نه سرین و گول و سنبل بهار هات شه کدري هينا
ده لی چاوی منه هه وري به هاري ده مبه دم ده گری
ده لی آهی منه برقي دره خشان آوری هينا
هه وا چوو پر به داماني دهر و ده شتاني گولی کیشا
صبا هات پر به جیبي کوهساران عنبری هينا

له ښو به زمي وه نه وشه وجو^و كه ناران لاله په ښا بو
به تاريكي خضر بو^و چه شمه شاي نه سگندري هينا

كه اسلامي به هار فتواي چها دي كافي ده ښا
سنة و به رنيزه كول بن گورز و سووسن خه نجهري هينا
نثار افشان به پا اندازي سلطاني به هار هان
سمن ديبا شه قايق اه تاس و كول بجهري هينا
له شادي داره كول مسند نشين بو هاته پشكوتن
چه من ته ختي زوسره د گول له ياقوت نه فسهري هينا
له بازمي نيركس و نه سيريڼ به ده فمي چادر . . .

له مه بخانه ي چه من به زم و طرييان گرت مه ي نو^و شان
شه قايق باه

له ده لگي سازو چه هچي بولبولان سوتا همو دونيا
صداي تارزن آوازي خو^و شخړان آوري هينا
حكاياتي غريهي پي به بولبول جمله خو^و كردي
ده لي چاپاري ايران رو^و زنامه ي اخ تري هينا
به شوقي روي لاله و كول له باخان وا چه راخانه
ده لي باخ جننه نه سال بهري خو^و بهري هينا ه
له گراشه ندا رياحين مه ستو شادا بو هوا خوانن
ده لي رضانه بو اهلي به هه شتي كوثری هينا

شکوفه رگول به عینوه خنده آرای درویناندا
 بهار بو خسته گانی خوشی چ شیر و شه کدری هینا
 به زرد و سوورده خه مایوه بودامای بولبل هات
 وهرق معجر نهرز گواکونه شه منم زیوه ری هینا
 هموو کهس چاورونی ایک ده کن وهك سورمه یان دپی
 مه گهر بای صبا خاکی گوزاری دولبه ری هینا
 چ دولبه هر آفتاب ماه رویان و شه کدر لبه وان
 که خه ندیکی له صحرا گول له دریا که وهه ری هینا
 به بی شاباشی سهر به قسه ی وفای گول چراغ نابی
 که بولبل هر زمانی هه نده به روا زهش سهری هینا

الا مان سهر تا قدم سوتام و جانانم نه هات
 چاو له سوورمه ی خاکی ری بووم راحتی جانم نه هات
 خال و خط گولزار دهنگی شوخ و بی باکم نه دی
 زواف هندو روو فهرهنگی شاهي خوبانم نه هات
 نه ی عجب گریام وه کوو هه وری به هارانوو که چی
 پید که نینی نو گولهی کا کول به ریش انم نه هات
 چاوی خوینین شیتی به روین بولبولی مهری گولم
 مات حیرانم له سهرچی ماهی تابانم نه هات

حلقه يي زناري زولفي بوبه محرابي دوعام
نوركي كافر كيش و ياري نامسلانم نه هات

تشنه لب ديوانه بوم سرگشته ي ظلماني غم
دلبري بالا بلند و آوي حيرانم نه هات

كوبيدي روحم حبيبي من عجب پيدا نه بوو
قبله كي دينم طبيبي دردي بهنهام نه هات

نه ي صفت نالينمه بولبول طريقت شينمه
شاي شه كدر ليواني كول نه گريجه له رزانم نه هات

بو به خوين خونچه ي دلم نه مدي هواي خنده ي كولم
سوت ددر و زورم صدا ي برقي به هارام نه هات

چند به چند گريام هواي عشقم له سهر خالي نه بوو
غري طوفان بوم كه جي تسكيني سوتانم نه هات

و لك و دفاي تابه كي به گريم بنالينم به ليم
الامان سهر تا قدم سوتانم و جانانم نه هات

بوالي جانان

سافي كجا نادر دهد جاي شراب

برك گول

يا به ريشان گهسته بهر روي تو زواني پرزتاب

دابزان روژو شو هدر دوو له لایان دینه دهر
 زولف وروني خود عیان کن برفکن بند نقاب
 ذوقی خنده و شوقی جلوئی تو به حیرانم دهکا
 شهید و شکر بین که ریزد از تکلم آفتاب
 ماچی لبوت نهوده مهی خوشه که بینه پی که نین
 خوش بود گل بشکند بابل شود زو کامیاب
 موجی گریانم که بشته روی و چاوی لی نه کرد
 سیل بر گلشن زد و نرگس نیمخیزد ز خواب
 له و دهره مه مکوژه چونکو و شیتی زولف و روی تو
 عاشقم صید حرم سهودایی و مست و خراب
 قهت به مونی دامنی ایدی (وه فای) فرصه
 گوشه گولزار و جایی باده و دهنگی رو باب
 گوئندام نهی نهانی که ردنم زولفی بهریشان
 علاجی چاره پی روحی امان ددستم به دامان
 غریبی تو نه خوشی تو به گوشه چاوی ببارت
 اسیری تو شهیدی تو به نووی تبیری موزگان
 اشارت آفتی روحم کلامت غارنی کردم
 تبسم میجرری لبوانت تکلم زیر و مهرجات
 مه گهر سهر تا قدم زولفت وه کو من خاوشیوایی
 که سهر گهر دانی سهودایه له سهر جایی گریبان

دهلي شاهڪو فروشي شاري مصره وا به شيريني
 بنارم خالي وهڪ هيندو له ڪوشه ليوِي خهندان
 نه ڪر دل بو نه ڪر دين دامه سورمه ي جاوه ڪافي تو^ا
 به سم سهودا زهدو ريسواکه تو^ا بي دين وايمان
 ته له سم ي بابله سيجري حلاله رهنگي ريحان بو
 شڪنجي بهنده يا خه رجي دلانه زولفي مهر شافت
 به آزادي له کن خوي شهرمه من مات و حيرام
 همسو نارنج وبه ي هيناوه خو^ا مهروي خه رامان
 له بهر چاوت بگر بهم ياله دهست تو^ا دادو هاوار کم
 له بهر نه يرهنگي مهستان ماله سيجري رهنگي دهستان
 دلم سهودا زهدهي بالانه خو^ام دل داده ي مه برو^ا
 به باله دل به لاکيرت به نه برو^ا خو^ام به قوربانان
 له دادي من بهر سه جاري نه ي سلطان عيشوه و ناز
 به ناحق بو^ا چي بکروزي اشاره ي چاوي قنانت
 (ودفاني) کهوته حلقه ي زواف ابدی مه يده بهر موژگان
 کهمن کوشته ي ته نافت بم چ حاجت تيره بارانان

چيشتم نه مرو زهده ي مارو ياري شيرينم نه هات
 زامي ڪو^انم هاتنه زان و مهرمه ي بريتم نه هات
 من غم خواردو غميش خويني دهروني خوارده وه
 بو^ا به گريام چهند به چهند فرميسكي خويندني نه هات

دل دسوونې چين به چين د شكنه ساربهك ورك نه نر
 صاحبي رووي آنه شين و زولني چين جين نه هات
 گوئی سهرم چه وگانی محنت دابه بهر خوي رابر فاند
 نه به به به بوبه شه هه وارې خانه يي زيبينم نه هات
 چاو وه كوو هه ورې به هه اري خوږن ده گرييت و ده لي
 خاوه ي زيبينو و حياتم ماي كننم نه هات
 غم سهرې لي دام و يارم قهت سهرې كي لي نه دام
 عقلو و هو شم روئيو غاره ننگه رې دینم نه هات

يار هاته تبسم به هه ناسی مني مېهون
 كول كول به نه سيمي سحري خونه چه ده بشكوت
 وا زولني له سهر گهر دنی لاچ وو به هه ناسم
 شه و خوري به يان بوو كه نسيمي سحر نه ننگوت
 هاروني دلم هات و له چامي زه نه خت كهوت
 سهر گشته له دوو غزه و دوو نه رگي جادوت
 نه بروت مددی زولني به كيشاني د لان دا
 بوئيه كه وه ها خهم بو شاهيني ته را زووت
 صف به سته هه موو منتظري نه مر و ننگاهن
 قولاي موژه و چاوي دوش و گوشه يي نه بروت
 هر بيكي له لاي به ته ماي قستلي وه فابين
 نابوري حبش له شكري چين عسكري هيندوت

آرد ق روي داگرتی له بهر پی که نینت
 شهونم له گول باري روزگرتی به روینت
 توخ وا زولفت لاده تانیر حکومت ماچکم
 دی ی بولبول با نه گری له و باخه به روینت
 زولفت به رووی داخست
 با بچین ماچکین دهستی شای جین و ماچینت
 چاو بازه ی چاومه منه له و باده ی شه منه
 ده منم بگره هه منه نو و دین و آیینت
 کدوتومه نیو زولفت بو^۱ خو^۲ت بگره ده منم
 کافر بوم نی ایمل^۳ تو^۴ و مذهب و دینت
 شو تاسحر و وک گول دل پر له خوینداوم
 یا خوا شه مال بی بی بو^۵ نی عرقچینت
 دوحیت پی دانهات شیرین خودا گیر پی
 روحی بو^۶ تو^۷ دانا فه رهاده مسکینت
 نه سرو^۸ (و فای) بو^۹چ شیت بو و کبوان کهوت
 سهده خوسره و فرهاده بو^{۱۰} لیوی شیرینت

حبیب می به غمزه آفندی دل چای بیبارت
 شه مالک مهر تا قدم سو تام له دوری نوری دیدارت
 بکه روحیک و ما دارم به حالی زار و هاوارم
 که وا و وک بولبولی زارم ده نا^{۱۱}لم بو^{۱۲} گولی زارت

شهیدي زولني خاوي توٴم شهیدي رمزي جاوي توٴم
 نهمن گيراي داوي توٴم بهر چي دلبر بندارت
 صهرم ناوي نه گهر نه پنجه به حاقه ي زولني چه و گات
 دلم ناوي نه گهر نه بکهم به فديهي جاوي عبارت
 شهیدي نازي توٴم و داغداري باغوان نه ي گول
 له جهوري توٴم بناسيم ياله بهر بيداري اغ عبارت
 نه من نه صديوه هيندوو باخه واني باغي حسنت بي
 به شير بني چد لکيشه بنيازم خالي در خسارت
 له لايي شه گهرستانه له لايي آوي حيو وانه
 نه گهر گول بي وه گهر خونچه له بوزاري شه گهر بارت
 (وه فاني) دوور له وصلی توٴم به پا بهندي ته لیسیمیکه
 له بهر گه نجي جالت کدوته داوي زولني ره شمارت

له ژير زولني سيا دا رووي وه دهر نا جاوه که ي وا کرد
 شهوي دي صبحدم گویا دهری مه بخانه يان وا کرد
 به آوو رهنگو رووي خواري به زولف و کاکولي غلمان
 گولوايندا له مه بخانه غباريان غنبر آسا کرد
 به رهنگي جاوي خوي صاقي له باله ب جاني مه ي گيرا
 به تاري زولني خوي مطرب ده مادهم چه نگو نه ي چا کرد
 خه رامان

تر وسکه ي رووي تابان هات که کفرو ديني بنما کرد

به‌شانه کانی دایه‌ینا به‌ عیشه زولانی سه‌ده ته‌رزی
 زه‌مین و آسمان له‌رزی سجودی رووی دلا را کرد
 شه‌کار خنده‌ی گولی زاری دلی هینابه‌ هوشباری
 مه‌گهر گول قندی لی باوی که‌وا بیاری احیا کرد
 هه‌زاونا زولانی وک‌ سازیک به‌ نازو غمزه به‌ردازیک
 که‌هر سازی به‌آوازی دوو دونیای پر له‌غه‌باگرد
 له‌عکس شوخو شه‌بگیکه‌ جه‌ان گول‌گول به‌ جه‌انیکه
 هر اوراقی له‌رنه‌گیکه‌ بیانی حسنی به‌ تمنا کرد
 له‌آما زولانی شه‌وگاری دره‌خشان نوری روخساری
 له‌هر حلقیکه‌ سه‌ده تاری هزار خورشیدی به‌یدا کرد
 غروری حوسنی خوئی دابوو ده‌ی پرخنده‌ کردو چوو
 جیه تاوانی من فهرموو (وه‌فایت) بوئی دلسوا کرد

هه‌وا بوئیکی چینی به‌رچه‌ی کردو وه‌ کیوان که‌وت
 صبا عطریکی خونجی زاری هینا روی له‌صحرا کرد
 نیشانیکی له‌ انواری جانی خوئی بشم به‌ خشی
 سه‌را سه‌ر گیانی به‌روانه‌ی پری سوو تانی سه‌ودا کرد
 نسیمیکی له‌باغی حوسنی خوئی هینا به‌ گول دادا
 سه‌راپا بول‌بولی زاری پری ناله‌ و تمنا کرد
 که‌مان نه‌روی به‌یوه‌تی به‌ غمزه‌ی چاوه‌که‌ی به‌ستی
 که‌ دای نیریکی سه‌ر ده‌ستی له‌ جسم و جانی آوا کرد

مه گهر موژگاني نه شه ر يو حکيمې جاوې دېلېر يوو
که خوښې دلي بي در يوو نه خو^۱ شي خو^۱ې مداوا کرد
وتم نهې شو^۱نې چاو به تم خراب و عاشق و مه تم

دلي دا دلشکستي خو^۱ې هه لاساهات به ددستی خو^۱ې
به جاميکې السې خو^۱ې (وه تاين) شيت ونه یدا کرد

يا رسول الله دخيلك رووم نيه بيمه حض-ر
وهك دزان گهر دن كهچ و شهرمه نده وليست اوام له دور
گهر چي سهر مايم نيه خو^۱ مستحق رحمت
ره نكي زهر دو رووي رهش مووي سې فرميسكي سوور
وهك له لاهو بي شعوريك بدينه تووشي دام و داو
تووشي نفس و تووشي شهبندان يووم غريب و بي شعور
مستحق رحمت نهې دو^۱ستی حق وهې مه ستی حق
دهستی من بگره له نار و بسخه نسيو دهر باي نور
روح له سهر ليوم نفس گيره له نيدو خوف و رجا
چلوه ری فرماني تو^۱ به بيشه دهر يا بچسته زور
تاي گيسووت وهختي خنده تابشي رووت بو^۱ دم-م
نهر دبانې عرش و پاڼي لا مكات مايمې حضور
تاخس و خاشاکي بهر دهر گايي تو^۱م بو^۱ دهست بدا
چيم له گونزارې به هه نشت و لني حور و قصور

يادی روي نو^م ڪردو آراي نه بهيڻم نوري حق
 آوري تي بهردام شماعي روڙ به تفرجي به لور
 دنگي پرده نگم صدي مات رهنگو دهنگم پي نه ما
 باغي روح نه فزا دهشڪوتن له پوڻشو و نه شي سوور
 رووي وهدهر نا و موي بهریشان کرد دلي پي دامه وه
 يعني هر نه منم شفيقي عاصيان روڙي نشور
 باقي نه بروم دي هيان بوو سجدگي انسو ملائڪ
 تابشي روم دي وهدهرڪوت باره گاي نووڙي صـدور
 شاهي شاهه نشاهي سريري عرش روحاني غـلام
 چـل چراي عالم فروزي شانشينـت ماهو هـوور
 شانشينـت عرش اعظم جلوه گاهـت فرشي خـاك
 مـظـهـري وعـد وعـيدت حـوري رضوان نهغي سوور
 نه ي گوئي گونازاري وحدت مهروي باغي اصطفا
 عارضت فصـلي بهـيانان قائـمتت وقيـظـهور
 باوه شيني روي تو^ي به شاهـبنـالي جبرئـيل
 گهـمـكي بهـردهـرگاهـته کاگو^{لي} غـلمان زولـفي حـور
 خو^ي شنويسي مصحفی رووت بو^رءـاجي حسني تو^ي
 خو^ي شـخـه تي ڪيشا لهـهر آيات و تورات وزهـبور
 گهر تجلای حق مرادی جيهـلوهـي رووي تو^ي نه بوو
 جاوی موسی کي دبوو سوور پي بهـسورمـدی کيوي توور

تو^۲ خه^۲ گیسوت که-رهمه^۲ صبحه^۲ بو^۲ روژ و شوی
 تو^۲ خطوطی رووت که تفسیره له سه^۲ آیات و نور
 دم به خنده به که دم نهی کشانی سري لامکان
 کافیه جوی به-رهمه^۲ وي بو^۲ (وه فای) یا غفور

نه^۲ چرای ظلمه^۲ که دی دل نهی جلاي نوری بصر
 تو^۲ و جمالی با کمال آفتابی یا قمر
 شو نه^۲ گهر تو^۲ ماهنای ان-ظاری تا به که
 روژ نه^۲ گهر تو^۲ آفتابی بو^۲ له هه^۲ واران نایه دهر
 جیلوه بکت پر به عالم بو^۲ شهیدان عمری نه^۲
 خنده بکت پر به ده نیا بو^۲ نه^۲ خوشان گول شه کار
 آب و تابی رووته یا نه سوزش و گریانی من
 گما غریق و گما حریق مهري تو^۲ وهك نیلوفه پر
 آوی چاوم بو^۲ نه مایه^۲ سوزش و گریانی دل
 گما نه^۲ خوش و مهست و حیران گما به^۲ هوش و با خبر
 وافیگار و ده نجه^۲ رو^۲م کافر به حالی من نه^۲ بی
 بی قرار و نه^۲ شه^۲ کبار و دوور له یار و دهر به^۲ دهر
 مه^۲ بند له به^۲ آوری فراق و اشتیاق ماموه
 بووبه کوی زوخال ده^۲ رو^۲م بووبه خورن گیان و جگر
 دهستی من دامانی زوافت با له رووت محروم نه^۲ هم
 رهوشنی مشکل گوشای شو زبندده دارانی صحر

دوبيني دېښه رموو به هوياي ويلي روخسارم مې به
 تا وه خو زولغم نه بي گهردن کډي ده نوو نظر
 صد شکر هيناميه به نه بو له قيدي زواني خو
 باشي عربي کي دري ژ بالي هرماي آوړنه سهر
 حوري عين روح الله دس يا خو ملائڪ يا پوري
 يا نه نو بو و اخرامان هاتي گيا نم هاته بهر
 خو ش به نازفهرموي (وفاي) عمری خو ت بو چ را بوارد
 يا به قسوراني دهم بو يا به سهر گهردي که مهر

شهو له خه ودا من چراغ بووم دل چراغ بوو جان چراغ
 نهی له بهر عيشي شوي دي گيان چراغ جانان چراغ
 که فرشته که پوري که حوري عين گاهي ملک
 که قر که مشتري که رو ژ گاهي ره خشان چراغ
 ره نک بهر نک زولني دره و شان دهم به دم روی خوی نواند
 چلچرا يا شو چرا بوو يا به سهد ره نکان چراغ
 رووی له تا تا زولني درخت هاته سهر روي مرحمت
 نهو به هارو شوبه مار بوو وا که دايسا شو چراغ
 ره ونه في جهوت آسمان بوو زينتي رزي زمين
 مهر وه کوو بو شانشين و منزلي شاهان چراغ

روو له حلقه ي تاري زولفسان دم به قلای پي کښين
وهک له کن کافي حياتي شو هزار تابان چراغ
تابي سنبل نابشي گول نيو نډگسي جايي خود مار
نشته به خسه گيان فزا وهک شو له مېخنان چراغ

عکس رووی خانان دا

وهک به گول گوآشمن چرا بي سنبل و رېحان چراغ
دولبرم هر روی له من کرد نهو شه و هم لي وو به روژ
من دوسو نام و محب نام من چراغ بوم بان چراغ
دل له لايي تن له لايي وهک نه بستان آوری گرت
مسجد و دير و کليسا ماوه پرتابان چراغ
دار و بهرد وهک من دوسو تا دهر نه ما هيوان نه ما
ظاهر و باطن چرا بو دار چرا هيوان چراغ
زولقي نو و روخساري تو به باشو و روژي وصال
روپي تو و بالايي تو به يا له سروسنجان چراغ
ناگهان دولبر نېهان وو بوو به روژي و سنجيز
کف زنان مېخواره ويران مېسکده گريان چراغ
شمع می خورشيد نېهان وو لال و کدروو نيلوفر
مات و خاموش ما (وهايي) وهک سحر گاهان چراغ

شپين (مړينه)

بو^۶ به مېشتې شپېخ عبيدالله شه مزباني به که له
 (طایف) ږهوانی پاکي به گيان آفرين نه سپاردوه :
 درېضا باي خهزان دايه به هاري شو^۷خ و ږه عنا کم
 له اظهاري عمل کهوت آفتابي عالم آرا کم
 وه دوق ريزان خهزان کهوته رزان وضي چه من گو^۸را
 به سهر چوو فصلی گو^۹لکه شتو ته ماشاي باخو صحرا کم
 خهزان هاتو چه من چو^{۱۰}ل بو^{۱۱} له نغمي بولبول وقومري
 درېضا حسرتا بو^{۱۲} گول لنداري سهر و بالا کم
 له گريان آسمان داماني سوو^{۱۳}ر بو^{۱۴} شيني گيرپاوه
 مه که ر گيرپاوه يا مائل به شو بو^{۱۵}ر ږو^{۱۶}زی ږو^{۱۷}ونا کم
 له من دوو^{۱۸}ر بو^{۱۹}ته وه خورشیدی اوجي معرفت شایه د
 به نيفی غم سهری خو^{۲۰}م هه لگرم هه سره نگی جوزا کم
 له من وهشي بو^{۲۱}ه آهو و خهراي لاله ږو^{۲۲}خسارم
 مه کن منم که هر وهك شيت وهاران ږو^{۲۳}و له صحرا کم
 به محرومی له که^{۲۴}ل بهختي سيا دا ماوه فرميسکم
 له سابهي هيچرتی خورشیدی عالم وا ثريا کم
 تهوا چون بهختی من ږه^{۲۵}شوو تهرازوي وا نرازاوه
 دېبی میلی به (طایف) کردې تائیری شمرا کم

وه ټاپي پټ بايم دونيا و دينم بوچی و ا تیکچور
 ده لښ روئي له هم دونيا به قبله ي دين و دونيا کم
 نشاط و عشق دونه يا به نشه ی قوه قی چاوه
 نه من چیکم له دونيا ي که روئي نورې بېنځاکم
 که تو روئي له بهر چاوم کوره ي خاكي به آو دا چو و
 له پاش تو نهی کوني نه ورسته خاکی کوي به سر دا کم
 خوشا به و روژه عکسي پرتهوي حوسنت له سينه بډام
 نه ويستاش مه ست و مخورې تجلاي نوري سینا کم
 خوشا به و وخته تو مرا تي دل بهر بوی به دلدارم
 نه ويستاش مه ستی بډاري جالي روژی صهبا کم
 به يادی پي که نښي تو که ده گريم و ده بار یس
 ده بېته من بهي شیر و شه کر شو راوی ده ریا کم
 که ده گريم بو جالي نو دياره شهك و آهي من
 له خورشیدي ده داتن دم ستاره ي شامي يلا کم
 به داغي تو به و دم دم خروشي آه و ناله ی دل
 له تاو گوشه ن ده نالي عندليب شي و شه بډاکم
 فلک خانه ی خرابي به زمی مه ستاني ودها تیکدا
 نه ما داري له سر بهردي به دهردي سر چ آوا کم
 له زیر بالی هوما جي باز و شاهين قصری شاه ازبو و
 دريغ نه ايسته ويرانه ي سيار و کونده جيگ کم

له نالين گونوم بو^۷ ده ستي يارو مطري مجلس
 وه کوو تاي بچکراوه نیکچووه به ند به ندي اعضا کم
 دلم به شوئش و خوینباره له دووري نیرگسي سافي
 صراحی کونوه ده گري دهلی کوا باده په بیا کم
 نه من شایم به تو^۸ بوو چونکوو شاهي خه مره دینم بوي
 کم من شایم له دل روئي ده سا من دل به کي شا کم
 شکا پشت و دلی من بو^۹ وه فاني پییری مه بخسانه
 به چرخيکي فلک وایسکرد نه ما جامه نه مینا کم
 له سه رهوزي دهرونی چي به سه ر هات هاتو چوت قوربان
 کوا نه م کوش و خلد و خرامی نخلی طوبا کم
 صدای یاحی دهر ویشان نه وای یاهوی پرايشان
 له دهووری خانه قادا بووبه اسم و جسمي عناق کم
 هه نا کوی قلبي من دهر هم بي نهی اکیری خاکی من
 له خاکی کوی مقیمی پیم بلي قورباني هه خاکه م
 له سه ر خاکی دهرت قوربان هه نا من یم هه تا سه ر بی
 نه گهر تاجي اسکندره بی سه رم ناوي له سه ر نا کم
 هه نا روژی ابد قوربان له سه ر عهدي الستي تو^{۱۰} م
 به هه شتم لی حرام بي گهر به بي رووی تو^{۱۱} نه مینا کم
 جنازه م دي سه ري را کرد و فرموي گورم له قالت بوو
 دريضا جي به جی بوو هاته دی ته سبیری رويا کم

خودا بو^۱ خو^۲ی ده زانی منبی نوري خودايي بوی
 درینا نخلی ایمن مظاهري نوري تجلا کم
 نسیمی فیضي تو^۳ دین و دلی دوباره احیایا کرد
 درینا وهك مسیحا باعثی احیایي موتا کم
 دلی طالبان بووي بو^۴ خودا ایم سووره هروهك رو^۵ژ
 درینا مرشدی دهوران و خورشیدی هویدا کم
 له سایه ی تو^۶ گهلی کس بوون به عارف ری خودایان گرت
 درینا عارفی ریگه ی خودا و اهلی تقوا کم
 مریدانی دهري تو^۷م دي به چای خوم^۸ له انس و جان
 درینا بو^۹ اسمی انس و جان مولای اولای کم
 ملائک هاتو پی گیرا به بایهك نووری کووژاوه
 درینا روژی عرفان و جرای تاریکی ریگا کم
 له حلقه ی طالبان واهر دهباری نور له تشریف
 درینا بو^{۱۰} سر و سر حلقه ی اولادی طاها کم
 نه من نادان و نه مزانی نه دی بو^{۱۱}چ عارف و عامی
 وه کوو پروانه سووتا بوون له بهر شمی شو آرا کم
 له بهر چای نه زانان ساحر و زندهیق و کافر بووی
 درینا پی ری بسطام قطبی خرقان غوثی بغداد کم
 به داوي دانه بوو گیرا به دریای علی اسماء
 له بهر چي هانه خوار آدم له بهر فردهوسی اعلا کم

به نای بو^۶ برده بهر دار و دهیزانی دهی شهبی
 نه آخر صاحبی آیات و مهـ جز بوو زکریاکم
 له سری نووری جاوانی عجب بی نوور و حکمت ما
 به نلی بو^۶چ بیـیری ککنعانی ده گریا نوژی عینا کم
 سلیمان خانی ون بوو له حکمت ماوه نه یفه رموو
 به نلا سـ / خردی به آودا دهم به نلا آصف له ده ریا کم
 کلیم ایستانه بوو چنده هزار معصوم له سهر وی چوو
 ده بی جوابی چپی روژی جزا گوستاخه موسا کم
 له بهر قومی منفاق بو^۶ ده بوو هه آبی که دهیزانی
 مقابی خو^۶ی وه کوو روژ روونه روح الله عینسا کم
 صحابه ی بو^۶شکان و بو^۶شهرید بوو گوهه ری باکی
 محمد باعـشی بوون شاهی تاج و تختی لولا کم
 شهبیدی ده سقی کافر بوون که اکثر اولیای دین
 جوابی مدعی چبدهم سکوتی جی بی انشا کم ۷/۰
 به منهای خدیلی حق به معراجی رسول الله
 ده بی ههر بیننه جی امر و اراده ی حق تعالی کم
 به حق نووری مطلق جدی امجد شاهی لولاتان
 امامی یثرب و قبله ی ملائک امامی بطحا کم
 نه تو^۶ چووی بو جوار ی حق و من مام حبس و زندانی
 غه بی به ندیت هه بی نه ی سید و سهردار ی مولا کم

به صورت گهرچي ايم دووری به مهـنا برقي مستوري
 به لی بهرچاوي منظوری ده لی ي توئی نووری بیناکم
 له کوي بت بینمهوه شادیم بهروی توئی به سر چاوم
 مه گهر چاوم له دل بی سینه کم آویـغه سیـبا کم
 دهـت بیـغه دلم مهـکینه دهنم بگره نهو جارهـش
 به هوشیاریم ده به ساقی که نهرزی جاي مهـبـا کم
 غریب و بی کس وآواره که وتوم دور له خویشام
 بهـدهـدی بی دهـوامام رهـفیـقان کوا مسیحا کم
 خوداوهـندا رحیما قادرا بهـروهـدگاری خوـم
 کریم و حی و غفارو قدیم و فرد و بهـکـتا کم
 بهـحق نوری جدی پاک و بی مانند و بی مثـل
 بهـاسی اعظمی خوـت نهی خودای ستار و دانا کم
 بهـروحی خواجه گانی نهـشـبندی قبله گامی خوـم
 غریب و جان سپاری که به قطـبی دین و دنیـا کم
 بهـسر مهـستانی بادهی ساغری عهدی السنـت کهـی
 بهـقطریکی نجاتم دهی له دهـست خوم روله دریا کم
 بهـحق چـسوار یار و آل و اولادی نبی الله
 به انصارو مهاجر خانه دانی قطـبی بهـکـتا کم
 بهـقوهی جاذبهی دلنـان (وهـفـای) دهـست و دانا نه
 چـنـای گهر لهـسابهـی ایوه قطـمی ماسوی الله کم

* بو شهیدی نیشتمان شیخ عبدالقادی غوثی ثانی داناوه *
 گا ده گرییم گا ده سووتیم غرقی آو و آوړم
 آخ له بهر به ختی سییا نازانم هر بوچ نامرم
 هر که دوت بیستم ده لوی نو شهم منیش بهروا نه تم
 تاسه راپا نه بهه کوئی زوخال قهت آرام ناگرم
 هر پرده گم تاریکه ناله ی دی له شه یی روی تو
 عندالسیب و مطربم خوشخوان گونی رامووشه گهرم
 هکسی زولفی روتنه مایه ی جوششی گریانی من
 چپه بکام آخر چاو پر آو و دوو دی عودی محرم
 حقه خوین بگریم له بیدادی خه نوو جهوری ننگات
 من که گیرو دهی فهره ننگ به خسیری دهستی کافرم
 بی که نیست جذبی کردم بو مه ری زولفی سییا
 توتی شیرین کلام پابهندی داوی شه کرم
 گا بهریشانی روخ و گا دلشکسته ی قامتم
 هر وه زولفی تو ده چم هر گه شته و سه ودا سهرم
 گهر به ناز هر دهه کوزی با تیر ببینم جاوه کت
 ایم گهری جاریک به کوچه ی مهی فروشان رابرم
 دوور له تو زوړ بی قرار بووم تا به لطفی جاوی کال
 زه حننت دا بهر طبیبان هاتی ابرو جانرم
 حاصلی سیر و سلوکم چوو به خنده ی زاری تو
 گا فتنه گاهی بقا گا غائب و گبه حاضر م

زاهد انصاف هېږي نو چیت له پړندي باده خوړ
نو او بههشتو خوړو غلمان نه من وچاوی دوله ږم
وړه (وه ناي) دل بده و دين دانى بو صاحب دايك
تا بزاني بو چي من عاشق به حسنى قادرم

به گوڼاږی كرم قوربان د پړسي گهر له احوالم
نه غوږش و سهرخوش و مه ست و خاری چاوه گي كالم
په ريشانم بسلام تيكشكالم خاو و شيوام
دهلي شماری زولفي تو تم له دووي تو نيت و عبدالم
به نازی چاوه گي بازی كه بازی دام هه تا پير بروم
ده ترسيم هر به بازی بكوږی تم پر خط و خالم
نه داغی جهرگي خو تم زاني نه مایه ی بهرگي خو نيت
شهیدی دوستی عشق لاله به نك من كېر و لالم
دهلي بي هوښ و گوښم مدتيكه هر ده ناليت
خودا روحي بكې بهو مرغی هه بهي بي په رو بالم
په رموو با په ريشانم نه كا زولفت له سهر روي تو
امان يا كشي ظلمت دخيل نه شه و چرای مالم
بو خوات سهره شق زولفو ده رسی بالات داوم نه زچېكه م
نیشاني د دست ختی خو تم نه كهر الفم نه كهر دالم
نه من افتاده بووم بو خوت به رحمت ده ستگيرم بوی
په شپاني نه شيوه ی نو به نه ی خورشیدی اقبالم

به ډيري غزه مهن وټه کي رووی تو ټوټه مه ټي قوربان
 نه گهر قيمه بکن هر روژ به رسم هر به بهک عالم
 اشاره ي جاو و عيشه ی زولفه کت بوه مرشدي و بکام
 نه گهر ډيري مغان قـبـلـم نه گهر زناره به عالم
 مهن هر تو ټم ددوی جا جیم له روح و جیم له دین داوه
 به قورباني نه ماشايه يکي تو ټم سد جار سهر و عالم
 له ناو دهردی دلی دیوانه خوین ده گريم و نازانم
 نه خسته ی جاوه کي مه سم نه نه نجه ي به نجه کي آلم
 به هر گي من به رمزي يکي ټـلی به و جاوه حالیم کا .
 نه تو ټم نازدار و بی چاري مهن بو ټچ زار و بی عالم
 کوټي بو ټم کوي ددبه ی روحت (و داني) دهوره یانگري
 نظامي په رجه م و سهر بازي زوان و عسکري عالم

خوشه روژي له عالم دهر به دهر بم
 له نيو اوضاعی دونه یی بی خبر بم یارم
 له بهر یی تاقه یی دیوانه آسما
 له غواصاني دهر یی بی خبر بم
 شه و روژي له چو ټی هر به ناله
 حریقی شه و ده یی بايي سحر بم
 نه زاني هیچ کس ناو و نیشام
 نه گهر عاقل نه گهر آشفته سهر بم

له هه ر لا با بسوورینی غبارم
 له هه ر جیگای پی و بستا سو به ریم
 جرابی هه لکری جانا له نیدو دل
 له رو و ناکی دلی یارم خبریم
 له به ر چاوی تهرم سو رانی برزی
 که می بی دایک و گساهی بی بده ریم
 خودا خو^۱م چو^۲ن بسووریتیم به جاری
 له دهر دو داخی احوالم به دهریم
شه وی مه ر تا کو و رو^۳زی هه ر بنالم
به گریان دهست و دامانی سحریم
 چاریگهی چاره نابینم (وه فانی)
 مه گهر سه ر نا قدم غرقی نظریم

مه گهر بی بادی زولف و جاوه کت به^۱ک لحظه صابریم
 اسیری بهندی کافر کوشته می بیدادی مساحریم
 وصالی حاله کی لیسوت حیاتی عاتقه^۲ مه سرو^۳
 به حقی ساقی کوثر به^۴لا لهو به زمه حاضریم
 نکاهی که رمی تاراجی هه مو و دهر دو غمه و مک^۵ن
 کوشنده می محنته قوربانی نشه می لبوی سامریم
 وه کو و په روانه ده گریم ده سوویم دوور له زوانی نو^۶
 هه نا کی من له داغی تو^۷ حریفی آو و آوریم

که مهندي زلفه کی تو^۱ بمکوزي من عاشق دهنم^۲
 مرادو مطلبی کی دیم ندیه غـ یری تو^۳ کفر یم
 به جذبه ی حالی روت به لکرو به باغی حسنی تو^۴ شاد یم
 دهنی من هـ هر له سر آیینی ابراهیم و آذر یم
 به خندی کی دلی به چاری نه و چاوانه مه شـ کینه
 له نه یم گول فنده محروم مه که ساهـ لکـ وو چاتر یم
 (و دقای) گهر به و پای وصلی زاری دل مده زولفی
 محالی عـ له جمعیت که من آشفته خاطر یم

به چاری کی ته ماشای تو^۱ فدات یم هاو دلوو دینم
 نه که هر سه د جار قیامت بی دهمبکی هسته بت دینم
 له غمزه ی چاوه کت دهـ کی له جهوگم خوین و نازانم
 نه خسته ی به نجه ی بازم نه به سته ی دهستی شاهینم
 مه گهر زولفو روخت وه کلاله حالی بی که من بو^۲ جی
 جکه هر سووتا و سهو تا پا غریقی بحری خو بنـ ییم
 وه کوو نه ی کونکو نه جهوگم له تاو هجرانی تو^۳ بو^۴ به
 به سو^۵ زی نه ی ده سووتیم و به نغمه ی نه ی ده نالیـ نم
 نه تو^۶ سه روی کی دهـ کی له بیش چاوان چ شیرینی
 له بهر چاوم نه روی چاکه عزیزم گیانی شیر یم
 نه تو گول غـ برین رووی منـ بیش خاکی به ری پی تو^۷ م
 له من تو^۸ زیز نه بی چاکه حـ یاتم غاره تی دیم

گوتم دا روومه توت واپدينه بگرم زولفك كات قه موی
 بلاگول نيك نه چي بولبول نه شيوی جت له بهر زېنم
 به باغم كوت بهر نهك و بوت مه نازه زدرده يا خو سوور
 نه گهر بام هموو سونبول بي تايك زولفي نابينم
 موشنده ی من نه بوو هيچ كس مه گهر سردانه ی زولفت
 له روژی حشر خويني خوّم له چاوي مه ست ده ستينم
 له باي خويني خوّم وهك زولف تسكينم به هيچ نابي
 مه گهر ده ستی شكه ستی خوّم له گهر دني زهر د ورمينم
 شكر قه دری نيه قوربان نه گهر شيرين نه بي يعني
 ده بي توش لبوه كات بينی نه گهر من روو حه كم بينم
 به نازي چاوی بازت وهك (و دقايي) كوتنه نيوزولمت
 نه ويستاش مه ست و سه رخوشي شهرايې جامي دوشينم

❁ پينځ خشته كي ❁

فرموبه كه من پادشه هي خوشي دلارام
 خورشيد و مه من آوينه داری روخی زيبام
 فردوسي جام به نهالی قه دی طوبام
 يعني به دوو ليو صاحبي اعجازی مسيham
 ماچيكي دهمم كافيه بو كوشته بي بالام
 فينجاني دهمت ساغری ياقوتي ده وانه
 وهك نشي حباتي دله يا قوتي ده وانه

نه و چاوه طبیب و بهلادی دهردی دلانه
 علت چیه بو^۱ من که حکیمیکې نهزانه
 چي نه شنهري وي آگري بهردا دلی سوونام
 نه گریجه و بهرجه مددی بهرجهي کائن
 فوجي جشن اشکری سلطانې جهان
 درویشي برو و ره و نهقي باخی خط و خالن
 هر بیکه له لایې به اومیدی سهو و مائن
 چو^۲ف که و تته نهو داوه به خو^۳م و دلی شهیدام
 من سوالکری دهر به دهرې زولنی دوو تا بروم
 تید^۴کچوو که نهمن غنبری تهر مسکي خهنا بروم
 من هم نفس و همدی شازاده و شا بروم
 تا دیم گولی تو^۵ عاشقی نه ندای به لا بروم
 هر گه شته نهوینا که له دووی گولبونی بالام
 نه برو^۶و جیبسین و روخی بی شبه و مثالین
 تیدیکال به گول و باهمه^۷ت و غرق لالان
 بو^۸ملکي جالی که شهه^۹شاهی جهان
 یا شمس و قمر قوس و قمرزج بدر و هلالان
 وا جله به لالان له گر بیسانی گولندام
 خط هاتوه دهری لب و رووی داوه له سهردا
 یا خو^{۱۰} به بشي فائده داخی له جیبگهر دا

گوتزاري ده مي پوسنه و باخي گولي به ردا
 ياله شكري كيشاوه به ري ي شير و شه كه ردا
 شهربانه له سهر كـمـبهـي رووي كافسر و اسلام
 وـهـي مشكي خه تايي خط و خط جوهری كولمـهـت
 نهـي سونـبول تهر دوكله لي سهر مجمری كولمـهـت
 سورناوه (و ه تايي) له هـهـواي آوری كولمـهـت
 صا نه و دمهـوا بيغه نه توي و سهری كولمـهـت
 غـبـری نهـوه بهـخوا نـيـه له و لـيـوه تـمـلـام

گوتله كم ده لبت نه وادی هـهـوو و هـختـي چاوه چاوم
 نهـي خودا تو^۱ بـلي و هـهـاي بيـنهـوه رـوـنايـي چاوم
 سـبـي زولـني شـيـواوه حـسـي رووي مـدـدي بي داوه
 من كه وا روژم بو^۲ ته شو كه به روژي رهش دامام
 تا بزائن تو^۳ گوتزاري رستهـي سهر جو بـباري
 به خنده هاني به خير بـي قـدـمـت سهر هـر دووچاوم
 خوښي من به كـهـرـدهـني زولـفـت به اشـاوهـي چاوه كـانـت
 من نه كه ر شكاوه پشم من نه كه ر جيگـهـر بر اوم
 به سهری خـهـنـگـي نازت جيگـهـري بریم چاوي بازت
 به اومـيـدي نازيـكي ورم نه گينا نهـمـن نهـماوم
 دلي خوښم آوري تي به ردام تا له تاي زولفان رووي داي
 شو هـهـتا نه گـهـارم به چـراوه شـهـوچـرا نهـهـا ته به ر چاوم

نه نوټی نورې شه ویداران / من بو ټوک شم دایم
 نه نوټی کولی شای کونزاران نه من بو عرق خړیناوم
 که ده لی شه یدای کيسووي چده کی له سړی سهودایم
 که ده لی بي په روانه بي رووي چده کی له دلی سووتاوم
 شه وروژ کده این دوو بان هریه کن بو دوون په کبان
 من له دوولامی بروی تو حه یراني دوو زولني خام
 نه شمالي نهی شفاي نه ساغان وده تو بی و خالی وووي یار
 به کول و وده وشي باغان بگه بیننه دوعا و سلام
 گیلې له جلاوی کانه که مریني زولف و خالنه
 دلی پر له دورد و داخم سربې پر تله سم و داوم
 نه به وصلی تو سرورم نه به دووري تو صبورم
 گېزو سهوگردان و حیران هروه کوو ماسي سهوآوم
 به نیلگای نوټو عرق رووت دلوو دینم جوو نازانم
 نه خووماري شرابي ساقیم نه مه ستي عطری کونلاوم
 حقه که وه کوو (ولفای) شیت و شهیدای سهوحرابی
 مه لکان خوټان نیشاندنم په ریان دده ستیان لی داوم

نه خوش و مه ستي دوجاوی کالم حتم به دده سته نه گهر بنفالم
 باغزه دي چاوت به خنددي زارت بردیان به غارت نه ووخیالم
 به تیری نازت براوه جهو رگم به جلاوی بازت نه ماوه حالم
 من سرغي قدسي له لامکان بوم خولایه روحی شکسته بالم

شهريکه نارېک ري په که باريک هر به اومیدی چرې جالم
 به يادی چاوت چرومه خرابات لهرني مهی داخه رقه و بهر مالم
 صبا دخیلم هتا سکوو مالم بلی به زاري به دوو به خالم
 دمبېکې بابې دموای دلم کا به چاوي کالی نه ماره حالم
 فرموت چلوني چوئن ېم عزيزم دور له بالای تو کافر به حالم
 کوشته بالاي تو وسه رگره داني نوم وک زوني شهيدا بو تو عهدالم
 خوئش پوده مانه گولگول دېشکوت شه کر دهباری پرسي له حالم
 وک من به چاوت نه پري زولم که سوا نه گیری به داوي ظالم
 (وده فاني) چې دېست له سر بگيری
 نه ما له سر تو نه سر نه حالم

خه ناوی گزوه به نجه ي له خویندای دلی زادم
 نه مه به وگي شهادت ېي که کوشته ي دهمستی دلدارم
 کونم آيا به زاری خوئ دهرسي حالی زاري من
 بروی هېناوه په ک وک شکلي لا يعني که بیدارم
 عجب نه ستیره شو هه لدی له تاوي خوسره وي خاور
 له دوری چاوم هه لنایي شو وروژ نه رچی بیدارم
 به سر دهمگوت که راسته سر که شي و بهرزی که چې له رزی
 که فیه رقیشم بگانه آسمان به نده ي قهدی یارم
 له شیرینی نه تو نهی خوسره وي نه ختي زه بین رهنکه
 بگانه آسماني بیستوون فیه رهادی هاوارم

پروت بآلى هوما پايدى به سهر سلطاني حسنت بوو
 خطت هاتوو كوتى من ناسخي طغراي خونكارم
 سهرابا هره وه كوو حلقه ي زري بهر ويزه ي خو^اتم
 به نووي تيري موزگاني زري دو^ازت بريندم
 نيسكارا دلبه را ناميه سهره بان يارى جهفا كارم
 به زاري كووشمت تا كى دهنه رموى بن وهفا دارم
 ده نلى مرغى شو آهه زنگه له دهره ي نووي ديدارت
 له حلقه ي زولاني نو^ادي دهمبه دم ناله ي دلى زارم
 به دهره ي مبه لا بووم عارف و عاي كه حير ان
 وه كوو چارى نه خو^اشي تو^انه مخورم نه هوشيارم
 گهمي سوتناوي نه بروتم گهمي پا بهندي گيسوتم
 له لاي روو به محرابم له لاي دل به زارم
 نيشانه ي قانلى ناميه سهره بانم ظاهره يه ي
 فهره نكي خط و زنگي زولف و هينمو خالي دلدالم
 به تاري زولف و جيني طره دين و دل دها جاوي
 ده نلى من خانه زاده ي آسكاني چين و نامارم
 وصيت بي كه مردم تهخت و تابوتم له هره ره كات
 هه نا عالم بزاني من شهيدى قامه تي يارم
 (وه فاني) دور له تو^ا په يوه سته كاري شين و گر يانه
 له بهر جاوت به سهدي وهك نيشانه ي دل بريندم

نهی غارنی هوټش و خیر دم لیر گي کالت
 دهوښه نگرې آویندی دل مکی جالت
 حاشا مه که قوربان له کوزاوي خت و خالت
 انبانی شه یسدم نه و تا په نجهي آلت
 دهستم که نه که بیه بهه بهو که رده خوینم
 وهک زولنی رهش و نیر که کی فتنه گري تو
 هر مهنم و سه و دا هر م و دهر به دهرې تو
 که دین برو نه که دل بروه قوربانی دهرې تو
 ایسا که له سایه هر و زولف و نظری تو
 که بردن که چي زارم و مه بخانه نوشینم
 روژ عارضې تو آگری بهر دامه مه ناوان
 شه پر چهې تو دوو کالی آویدر نه جاوان
 بند بهندی دهرم همو و سوتاوه له ناوان
 ناله و و کوته دی له ختم و حلقه دی داوان
 لهو شیوه ورن گوي بده نه شیوه و شینم
 زولفت که له هر عارضې تو خوش حرکان
 گو یا صحرای عید و شوی قهر و به راتن
 دایم ده که رین توشه ی خوینی شه داتن
 دور مه که فخره نیکی له طرف رو مه هاتن
 بردیاف به اسیری دله که ی زار و حزینم

وہ کافر تیز رو بہ خویشی مہری اسلام
وہ تووکی له دین و ہر بکری مہستی مہی آشام
جسوت بہ کمان میہ مری نہرونی سیظام
تیریکی و ہما سختی له موڑی جیکہوی دام
تا روڑی حشر ہر دہتی کی خوین له بریم
جبکہم وہ کوو قومری کہنی آہ و فغانم
پر خوبنہ وہ کوو نافہ دلی بہنہ زوہانم
ہر لحظہ بہ نازبکی دہکا غارہ تی جانم
رادہری بہ پای ہیشوہ دہلی سہروی زہانم
دہناری بہ تالی زولف و دہلی آہوی جینم

سینہم ہموو صوتاوہ له تاو آوری سینا
دیدم ہموو پر خوبنہ بہ سہر چہشہی سینا
نوہ دردہ (و دای) کہ له جای کولم ہینا
وی ناجی شنام بی بہ ہزار بوو علی سینا
جاریکی مہگہری بہ دلی خوئی بدینم

تا بای خہزاف دابہ گول و بہرگی رہزاف
سہد جی وہ کوو بولبول بہ جیکہر داغی خہزاف
وہک بہرگی گولم دی کہ بہ با چو بہ اسیری
کپ کہونم و شیت بووم عباس لال بوو زمانم
قومری و ہر نا دہرین بیکوہ بگرین
تو سہروی رہوانت چوہ من روحی رہوانم

رو بسول ودره تا روحی من و تو به بنالین
 تو باغی گولانت چوه من داغی دلانم
 نهی معدنی شیرو شه کمر نهی گولبهر و دلبر
 نهی نازه گولی داره گولی باغی جنانم
 کس سري دهم و عشقی میانی نه ده زانی
 ششم بوه غمازی هممو رازی نهانم
 تو چونکه له لیلای گولی شیرین تری بو به
 جندونی دهر و ده شتم و فخر هادی زه مانم
 ایشم هممو نالینه له ایشی دلی ریشم
 کارم هممو گر بانه له بهر ده ردی گرانم
 بو گهر دنی تو بوومه اسیری سهری زولفت
 من مرغی شهو آویزم و عاشق به به یانم
 گیان به خسته ده لبین حاجی دهمت و مختی تبسم
 تا که ی بمرم مرم مجزهی نه م سهره نه زانم
 جند بهی نیکه هت هوشی نه میستم به برو زولف
 قبله م چوه تا هستی مه یی پیری موغانم
 فرمودی که له گه ل هانم نه تو روح بده چاوم
 هاساتی جیهات جایی که هر وا نیکه و انم
 چاوت به نیکه کردن وزارت به تبسم
 هاتن به تهای غارتی عقل و دل و جانم

لهو دهنه سوارېكه منډيش تازه به هاريك
 لهو راو و شكارېكه نه مېش كاس و نه زانم
 كيوانه صداو ناله له هاواري (وه نايي)
 جاريكي له تو^۱ كاري نه كړد دادو فغانم

دهمېك ساقې دهنه بينه ده خپلې چاوه كانټ بم
 به جامېك دهنې من بگره فېداي پييري موغانټ بم
 له درولا مهنه و به رانم به قوي جذبه نازانم
 نه سر كړدي سهر و كړدن نه قورباني له بانټ بم
 به خو^۲ شه وجهي سهر و گوډل به ديني قورمې و بولبول
 دهمېك شهيداي قه و بالا دهمېك شيني ده هانت بم
 له نېشانې په رېه جهرگم نه وه سنا نا نه گه بيه دل
 به قورباني خه دهنكي دهنه و بازووي چاوه كانټ بم
 شفای هام غزه كې جاوت كه وا خوښي دلي كړتم
 به قورباني مه اوياي حكيمي حازانت بم
 به بي امدادي خالي كې دهنټ دهر دم شفای ما به
 مه كړو بسيم دهنه و داماني كې لاويژي به بانټ بم
 له وه صلي رووي تو^۳ كړدم حجابي بيچشي زولنټ
 هتا كې دلشكته دهر و تانده ي باخه وانټ بم
 مقيمي خاكي دهر گاي تو^۴ حريمي جنقه جيه گاي
 له لطفي تو^۵ به كم نايي منډيش ريزه ي سه كانټ بم

به زولفی پر له هاواری دلالت که دو توم سا روحی
 نه مان سهر قافله چي قوربانی زهنگی کاروانت بم
 لهوی روژی که دووت واکرد و لیت پرسم ههتا ده سرم
 به بوئی جنت ده بی من هه ره له سهر رازی زیهانت بم
 بروٚ عیگنا دمت و بکنا له ده ربانی اطف دوره
 به قوربان (قاب قوسین) مقای لامکانت بم
 مهن کورد و دل افتاده نه نو شوخ و عرب زاده
 مه گور بمرم به بهختی خوٚم ده میکی ههم زمانت بم
 به یادی زولف و رووی توٚ وهك (و فای) هه ره دمانلیم
 ده بی تاروژی محشر تازیه دار و زهوزه خوانت بم

نه بی حقهی شهید و شهکرت آوی حیلم
 مردم به به دمت بینه ره بهو آوه حیلم
 آهرو که ده کا جیلوه چ شیرینه نیگامی
 به بی به فدای غمزهی دوو چاروی سیلم
 سهودایی به زولفی سیه هت نیم به هه وایی
 تاروژی وه فاتم مه فدای مسهر و وه فاتم
 بروانه جلف عکسی عذارت له دلی دام
 بروانه به دل سوو خنده و شوٚقی چراتم
 نه مان
 یارب مددی سالکی ری هاتو و نه هاتم

که و جی قدیمی تو به همور تو بی دل و دیده
 هر چندی که دوورم به دل و دیده له لایم
 هر گشته‌ی سری دهی تو به هم روخه دایم
 گو یا که دقیق نه‌میری روز و خست و سمانم
 به و ده‌نگه دلم داوه به سحری سهری زوافت
 تا دل به به ممکن نیده له داوه نه‌جانم
 گرتویی قولایی موزه بو خدمه‌تی نه‌برو
 به منی که (وه‌فای) وهره من قبله نیانم

* پی‌نچ خشته کی کوردی - وه‌فای *
 مری به زوافت و روخسار صنی چین ماهی تا بم
 دمه‌که و خنده‌کی نیکامات نه‌که و مزه‌ی شهرام
 من له بهر نیکامات بهرم نو‌سهری غمزه‌کی جلا بم
 بیلی بهیم گوله‌ی به‌ساری له تو تا به‌کی جودام
 وهره‌وه به شاری جاراف روژی سهد جارت فدایم
 به ویرانه‌ی دل شیوادم شایف و واوه‌ینلایه و روژو
 آوریك بهر بو ته هه‌ناوم دینه‌دهر له هه‌ناسه‌م بو‌و
 بورمه نه‌فسانه‌ی ولانان شار به‌شار مال به‌مال کو به‌کو
 خالی چاوو کو‌شهی نه‌برو ات دودینیان کردم له‌سهرتو
 یا به‌که پیری مایخانه یا میریدی خانقات بم
 توفرتنه و ملک و بهری گولدهم و گولهر و دایسه‌ری
 لاهردنک و فهردنک و چینی شوخ و شه‌نگی خه‌تا و به‌به‌ری

ناسک و تازه نيف و شیرين

له ټيو منظري دوو دهری خوشه سيري موجي به حری
وهره سهر چاوم عزيزم چا ده کي له دلي کابيم
شو شوخه به تاري زولنه زنجيري کردم ديوانه
روحه روحی کيشاوم روح نيبه له روح بېگانه
آشکراو ديار و غني دور نيبه نيز بک جيرانه
غرضم چونکه پنهانه وهره زم لهو جسم و گيانه
بو دهردم مهرک دهمانه هر نهزم بو خوشم جي ما بيم

روحه کم ووي خوش بنوښنه تا به کي کوشه نازت بيم
دهمه کت ده تکلم بښنه تا نه مردوم هه سرازت بيم
جلابکي به کرم بښنه به فداي دهنگ و آوازت بيم
مهيلي نه برومي نوقت نانيم غمزه دهی چاره کي بازت بيم
من که هاتم قبله لم گوړی يا خوا کافري جلا بيم

عاشق واده بي به هه سوو دم چاو پراو دلبر او محزون
پي هه واي بشکي وپي نه پي غيري هو له دهر و بښرون
خاکي ري دي دولبره و دبراني سورمه به بو چاوي پر خون
سه که کي ري بازي له يلی وهره سهر دوو چاوي بخون
دوښام نهو دوزه لی روونه خاکي به ري پي آشنا بيم

~~کوتم شای دلنه واران ما نکت و وروژن مشري نو~~

~~دلی چاکي پاکي بازاران پي به حری زولنی جلا بيم~~

به زه بیت نهر هه بی یا نه بی به نه دی بالاتم سه د شایم
 تو خودا دلم مه شکینه من کهوا عاشقی کی جایم
 سه ره کم فدات عزیزم وهره زیر سه سه له سه ر دل
 سه ره پای بهندی تو به دله مالی خوشت هه نایم
 به که نه دی تو وه بمهرم خوشتره نه وه که ره هایم
 کوتم نه ی شای دلنه وازان مانسک وروژن مشتری رووت
 دلی جاکي پاکي بازان بی به داوی زولنی جادووت
 له غمی وصالی روی تو جگر وهه ناوی من سوأت
 خوش بوو نه وده مه وی گول بشکووت شه کرده باری له یاقووت
 لاده لیم (وه فانی) ده یگووت تو گه دا من شا بوأت نایم

نه وه به نه نه ی له مدینه ی منوهره داناوه
 نه ی امام الرسلین شمس الهدی بحر الهمم
 نه ی شفیع المذنبین خیر الوری مولی النعم
 نه ی نصیب یسکی گولی زار و شماعی کی روخت
 شهوتی روز و بدری تابان عطری گونزاری ارم
 نه ی له شوقی جنتی رووت اولیا و اندیبا
 روح له سه لیون وه کوو به روانه بو دبداری شه م
 نه ی دهم و کولمت دلی دعوی بووت و نه بوون
 نه ی به روو بالات به بانی مه نی نووت و قلم

آسمان پر بوو له داخي خطي روي تو^ه شو که روژ
 صد چرای مه لیکړدوه و نه بیوو سه وادي به کړقم
 تو^ه بي و تشرېني لولا سري ما زاغ البصر
 تو^و صفای لی مع الله تو^ه بی و نوری قدم
 بی نهوام هیچ نیه هاتوم و محروم م، که
 قت له درگای خو^ی گه دا ناکاته در صاحب کرم
 هغه بهر نه برو^ت و ناسوونیم له سابهی خطي رووت
 آیه نه جی داخل کعبه ی بوو نابی ترس و غم
 دوست و دامانی خه بی کیسوي تو^م بو^ه و عارضه
 نا اومید نابم که من دهستم له حلقه ی کعبه دم
 من جلوت محروم دم نه ی رحمة للملکین
 دي صدای (لا تقنطوا من رحمة الله) ده مبه دم

هات لسمی خاکی ددرگات آوري دردم داسرا
 ذقت من ماء الحیاة ثانیاً بعد الحرام
 جاوه کانت سر خوشن قوریان وتم مایل به چپ
 عکسي زولنی خسته سر حرفی مدور یعنی دم
 کونتمه خاکی ددرکی هاتن بمکوزن خوش بهر دده
 قال رب البيت هات لا تقنطوا صید الحرم
 زهوتي نه برو^ه و شهوتي رووی خستمیه ناو زولنی و کوتی
 کعبه یه روژی مناجاته مقامی ملتزم

پا رسول الله ده زاني تو^ه که شينانه عدوت
 هم له توش معلومه نه زيش امتی تو^ه هروچي هم
 کي ره وایه غیره ته بو^ه تو^ه که غری انبیبای
 دوزمني خو^ت شاد بهرموی امتی خو^ت دل به غم
 داغی تو^م هسره پی ووه به سه دجار دهرم کوی دیمه وه
 من سه گیکي تو^م (وځایي) روو له دهر گای کي ده کم

نهو تا که ش ای ویه :
 قضای چاوت له روحی من کوی دهرم نه تو^ه خو^{شي}
 روح خو^م بو^{چیه} گهر خو^م له بهر نه وچاوه نه مریم

نهی دل وده وشیاربه آوایه ریگهی عاشقان
 عروې جالی یار به « « «
 له لالوه گریه ی نای ونه ی له لالوه خنده ی جایی مای
 آور له عالم بهر دده ی آوایه ریگهی عاشقان
 جارېک له چاروان بکره خو بگری به ناله ی نیوه شهو
 تابینه دهر خورشیدی نهو آوایه ریگهی عاشقان
 سو^{زي} دل آهی دهر وون زرو خواي جهړک وموچي خوېن
 خوېني گمشو فرمېسکی روون آوایه ریگهی عاشقان
 نادل نه سووتی دهمبه دهم ځایي نه بی سر تا قه دهم
 په روانه قهت ناکته شام آوایه ریگهی عاشقان

يا چار و دل خوښ بار نه کي فطمي همنو اغبار نه کي
 نسکري وصال بار نه کي آوايه ريگه ي عاشقان
 گهر دژکونسا باني سها شرعي دلم بو^۱ کول نه با
 مري مندم چو به با آوايه ريگه ي عاشقان
 عاشق ده بي مه سقانه بي خاكي ديري مه پخانه بي
 ساق له کن جانانه بي آوايه ريگه ي عاشقان
 سووتا دهر و نم سهر به سهر خونين دله جانو جيگهر
 جسميکه بي اسم و اثر آوايه ريگه ي عاشقان
 ديسان له سهر مهدي الست جاميک له جانان بکره دست
 ههر تا ابد مخمور و مهست آوايه ريگه ي عاشقان
 ديوانه و سهودا سهرم ککوژاوي غمزهي دولبهرم
 دل پر له ايشي نه شيرم آوايه ريگه ي عاشقان
 چاوم به سوژي دل نه ربه ده راي آو و آوره
 مطرب دلي نساي وهره آوايه ريگه ي عاشقان
 په روانه خوئي آوبته بهست فهرموي جرای مخمور و مهست
 و صل به سووتان دينه دست آوايه ريگه ي عاشقان
 بولبول ده ناليني حزين گول دهنه خنده و بي که دين
 نسکري به سوژي آگر بين آوايه ريگه ي عاشقان
 چي وهک (ده راي) بنده به لهر باغي دل گونگنده به
 بو^۱ جاني خضري زهنده به آوايه ريگه ي عاشقان

نهري نهی وصلی گوژارت حیاتی جاویدانی من
 نهري نهی چاوي بيمارت طبیبی میسرهبانی من
 به عیشوہی زولفہ کی تو اُمداد ہموو صبرو قراری خو
 لہ نہ نشہی چاوه کھی تو چوو ہموو تاب و تہوانی من
 سہري زولفہست جیبہ عمری دریزم طولی آمالم
 قدی بہرزت جیبہ سہروی چہمن رووی رہوانی من
 لہ گہل آوی حیات جبکہم بہ تو اُیہ زیندہ گی روحم
 مسیحا بو اُجیبہ قوربان تہ تو اُی آوای گسیانی من
 لہ داخی خالی سہر لیوت دلم پر خوین و خویناوه
 کہ ہیندو زادہ بو تہ محرمی رازی نسبہانی من
 لہ نہیرہی حکمتی زادی بہ عکسی زولفہ و چاوي کہوت
 چ زوو شیوا بہ جاریک باوہ عقلی نکتہ سہ زانی من
 دوعای ردو قبولی دہر حق زواف کرد و گیرا بوون
 الہی نیک بیچی عمری دریژی باخہوانی من
 کوتم کوا حسنہ کت عنبر فروشی زولفہ کت فہرہوی
 حبش اسلامی داگرت نیکچوہ دہورو دوکانی من
 بہ داخی زولفہ و خالی تو قطارہی لیوتہ فرمیسکم
 خیالی جین و ماجینی لہ سہر دا کاروانی من
 لہ سہر چاہی زہنہ خدان ہی و دہ جی رحی نیہ زولفت
 فہرہ نگہ روژ بہرستہ کافرہ زیندہ تہوانی من

له کن تو^۱ هات له چهرخي ههفته مین رابردو نه مزانی
 عجب مام بو^۲ چ نه که بیه عالمی بالا فغانی من
 نه که ر مجنونی تو^۳ نسیم لیله که ی بی میله کم بو^۴ جی
 له هر ککوچیک و بازار یکی دایه داستانی من
 نه خوشی جاوه کت خوینی (وه فانی) بو^۵ نه دهرمانی
 فدات یم زیز مهبه بکوزه دهردت بی له گیانی من

لهو رو^۶ نه که دوور که و ته وه سایه له سهری من
 سو و تاوه له تاوت هه موو گبان و جی که هری من
 جهرگم هه موو له له ت بوو به سینه لای سروشکم
 چپ که کم که به دهریا چوه لعل و کوه هری من
 دهرینه رموو له سهر خاکی دهری خو^۷ ی که منی گوشت
 جنت به سه بو^۸ خوینی شم به منی نظری من
 قهت وا دهبی خاکی دهری تو^۹ تاجی سهرم بی
 نه و ده و له ته بو^{۱۰} من نیه نهی خاک به سهری من
 زولفت که وه کوو شامی غریبانه له ویدا
 حالی چیه داخوا ده که ی دهر به دهری من
 وه که بو ابولی شهیدا به ههزار نغمه ده نالیم
 جاری گونه که کم گوی بده ناله ی سهری من
 دیم هاته به بیادت دهری پر خه نه بوو به منی
 روح و دلی بیچاره ده وای گونه که ری من

زولفت مېجي جېږي دلم ېوېه بروی نو^۸
 کافر ېو ېو قبلې من راهېږي من
 ېي نوړه دلم هېنده له سهو ېهك مه شكېه
 روو وا ېكه شوقېك بدوړتېه فه نږي من
 خوش ېه وده مه ساقې له دږي مه ېكه ده فږه وې
 نه و چامه له من بگره (وه فاپي) به سږي من

نه و چاوانه ی وا خاری نازن
 به ایما ایمان ده خوازن
 هانه دږ وړ شای شه کار لیوان
 غمزه کږ ده مزی نورك پېشي نازن
 زهره ی ېفما کږد شترې کېشا
 خرنګه ی خرنخال جرنګه ی نازن
 قنسي به ده نم ته نښك و تار ېكه
 بازي دل مورغي گیان وا له پږوازن
 ده ستي هینا دږ ېي له سما دا
 چاو مهنن چاو به ستن باسحر سازن
 فو به هار نو ېي شکو ښو گوښه ن
 پاخوندچې دږ دوګه ی سېنګه کی نازن
 به نسیم بشکوت باغچې ی سېوان
 پا ېه آمې من دوګه ده ترازن

نازانم بو^اچ و ا روح و دل کوتوت
 هرقی خوبناوت جی داغی گازن
 یا کوشته^ی غمزه^ی نه و جاوانه تن
 یا رهنجه^ی په نجه^ی شه هین و بازن
 مری زاری تو^ا من به که س نالیم
 ده دک زهرد نه شکی آل ههردو غمازن
 نهوانه^ی عاشق به جاو و زارن
 تاهه^ن سرخو^اش و محرمی رازن
 مطرب و دهنگ^ا خو^اش دم به دم گو^ابان
 بولبول و قوربان نغمه بهردازن
 دل ده نالیم^ی روح له شیوه ندا
 قدسی و انسیان چند خو^اش آوازن
 نه من و تو^ا بهو روح که نجی په نهانی
 نه له سم تو^اقی و کل به ربه^ن و بازن
 (و ه فای) نازی به نایی زوانفت
 سه راپای اعضایی ماران گازن

نهی پرتهو^ی حسنت ههرو دهنگی گوله باخان
 نشته^ی نظرت شهوقی دل و ذه وقی ده ماخان
 نه سماء و صفات^ن به تجلا له وجودم
 یا شو بوو که تو^ا هانی لیت ههرده چرخان

تو^۶ هاتيمه گونځنځن به سهر و زوليفي بڼلاوت
 زور پي نه چوو روپي له چممهت لاله له داخان
 شهو کونله که آسايشي هه د دازه زولفنه
 گول شوقي به شه داوه چراخانه له باخان
 سووتاوه دهرورنم ودرن شه ي مطرب و ساق
 تو^۷ لي ده له تهنه پور و شه توش پرکه نه باغان ۱
 هه نه شته ي غزمت له دلي دام کرمهت کرد
 قانوني حکمچانه به پرسن له نه ساخان
 زولفت به هه ناسم که يسه سينه ي بازت
 زستانه گولستان بووه پي به سته ي زافات
 جاره ي نيه ديوانه ي رووي تو^۸ يسه (وهابي)
 هه سال نه گه ر پي به يه بهر پيرو و وه جاکان

گونځنځن بووه له دونځيا دا شکو^۹ فدي باغي ده غنا يي
 له داخي بهر چه ي شيوام له نيدو بازاری ريسوا يي
 وه کوو بولبول به روح و دل شهرو روژ بوومه سهودايي
 هموو عمري غريزم چوو له سهر خه نديک به خورايي
 به جاري مالي و برانم نه وېشم چوو نه وېشم چوو
 نه من وهک په رچه ي جانان نه من وهک نه رگسي بارم
 له لايي خاو و سهر گهر دان له لايي مهست و به چارم

۱ نه باغ = پياله ي مه به

بنلا بکرم بنالیم کوا نیکچوو سرو کارم
 دلم دانا له ری دولبار له دولبار بو نه دلدالم
 به جری مالی ویرانم نه میثم جوو نه ویشم جوو
 گولیکم بوو له باغي دولباری دا ماهی کاندانی
 دلیم بوو له دزه عاشقان بخون به سوتانی
 دلی بدم فروی دام به ماهی لبوی سرجانی
 شمیری النسانی سر زماني بووم و نه مزانی
 به جاری مالی ویرانم نه میثم چواو نه ویشم جوو
 به آوی چاو به خویفی دل به سی روحی شیرینم
 غزالیکم له داوخت آفتی دل غارتی دینم
 ههنا جووم چاوه کانی ماچ بکرم نایکی بی دینم
 له دهم جوو وه کوو دل بوو به ماهی شیون و شینم
 به جاری مالی ویرانم نه میثم جوو نه ویشم جوو
 خوداوه ندا خوداوه ندا به شیان به شیان
 به کلوی آخرت نابهم عجب آلوده دامانم
 به باوی مصیبت شهرمنده و جاو پر له گریانم
 نه دهم بوو نه دونیا گهر نه کیشی خعت به دیوانم
 به جزی مالی ویرانی نه میثم جوو نه ویشم جوو
 (وه زانی) من شه هینی قومی چاوبازای شاهان بووم
 شمیری دهمتی گولدم سرو بالای ماه روویان بووم

که‌هی بولبول که‌هی خوتی که‌هی مورغی غزلوان بوم
به امیدي هنزو دور له‌چام پیری کتمان بوم
به جاری مالی ویرام نه‌سبشم جوو نه‌ویشم جوو

هو سه‌ودای کوردستان نه‌وغرله‌ی له‌بیرونی به‌وه‌طای کو‌توه
سه‌را بستان خه‌را بستانه‌ ایمرو^۱

به‌هاری عیشی هر زستانه‌ ایمرو^۲
به زهردی پایزی ره‌فکم دیاره

به خالی روونه‌ تاوستانه‌ ایمرو^۳
زبانی عمره‌ کم بی نو^۴ زیانه

گوشتان بو^۵م به‌خارستانه‌ ایمرو^۶
ته‌واوی زینده‌ گانی بی وجودت

سه‌را با وه‌ك قومارستانه‌ ایمرو^۷
که‌مارستانی عشقت بو^۸ نجم‌مل

نه‌و بستا نوعی شارستانه‌ ایمرو^۹
ه‌تاوی خاکی که‌رمیننت به‌من جی

له‌بو^{۱۰}من هرودککو کو‌بستانه‌ ایمرو^{۱۱}
که‌ونی من بی‌فطیره‌ تو^{۱۲} ته‌ماشا

ولا به‌ت باکی باغستانه‌ ایمرو^{۱۳}
خه‌ده‌نگت کاری نه‌زماری به‌میقات

ه‌ه‌موو میشه‌ و جمارستانه‌ ایمرو^{۱۴}
- ۶۹ -

(و ه نا) مظلومي بسـ يروته بهرووتي

هه نيسوي شاري كـ وردستانه ايمروه

شهيددي خه نجهرت نهو روزه عمري جاويداني بوو
به ناي به رواه خو^۶ سوناوه تهرکي زينده گاني بوو
له بهر تا تيري خه خدمت من که سوو نام به دمه زانيم
به لاي خه به ناي من هه ر چي بوو برقي به ماني بوو
به تيري خو^۶ له عالم بو^۶ وه چاوت نه ي شهيدت بم
له گه خو^۶ نهو فوره نكي زاده عيني يالهواني بوو
به به دمه تي ده ترسيم بيته ديواني خودا فريار
کسي و هك من شهيددي چاوه کاني نکته زاني بوو
سهر و ماني به بيدادي حبش ياماله نه ي سه د حيف
شه ي حوسنت که داتم جه تري سونبل سايه باني بوو
به خواري هه و ه کوو به رواه من سوو نام و نه مزاني
نه و ه ي ايمه ي له داو خست السفاني سهر زماني بوو
له بي گول زاري گول نه دامي گول رو خساري گول بهر گول
هه نا که ي من بليم سهر به سه جلادم فـلاني بوو
له من نهو روزه معلوم بوو که که به ي دين و دله کيرا
که و هك نابووري هيندوو له شکري نه گرچه ساني بوو
به هه ر سحر بيکي بوو هه و هك (و ه ناي) کوشمت آخر
به تير نه ندازني نازت نه کهر خو^۶ ميسره باني بوو

مز یزم روحی شیرینم له من بوچ وا که ناری تو^۱
 ووه سهر هر دو چاوی من که سهروی جویباری تو^۲
 له سهر چاکي گریبانت صبا شیت بوو وه یسوان کهوت
 که ری ی کهوتسه خه یابانی گول و باخی هه ناری تو^۳
 نه خوشي چاوه کانت بووم و خه نده ی تو^۴ صبووی دام
 شفای بیماری خو^۵ت دا گول شه کهر باری له زاری تو^۶
 له لایه که ماره داوی دل له لایي ماره قصصی سهر
 ج سب حریکه عجب ماوم له زولسفی تار و ماری تو^۷
 خطا هینا جالست بی نه ما کوا رونقی خالت
 فهره نگی هات و کبه ی گرت و مهدی چوو له شاری تو^۸
 ره که وریشنه ی دلم ههره نکه و ناله ی عشقی تو^۹ ی لی دی
 بلی سطررب وهره ساقی سهر با بو^{۱۰} و مه ناری تو^{۱۱}
 به چاوت کهوتوم بو^{۱۲} زاری تو^{۱۳} آگر له من سهر بوو
 سوپه ندیم هر بسووتیم چاکه من بو^{۱۴} چاو و زاری تو^{۱۵}
 کوئم شیواوه زولسفت چاوه کت به له کوو علاجم کا
 اشاره ی دایه و رو^{۱۶} بی به داوی داغداري تو^{۱۷}
 نه خوشی جواوی تو^{۱۸}م بیم و دهبه دلدا وی خالت
 به اغلاطون علاجی نابیه خوا دهرده داری تو^{۱۹}
 جالت آهی من گرتی خه تی سهوزت به سهر دا کهوت
 چه من رابرد و سهرما هات و نیکچوو نهو به هاری تو^{۲۰}

نیکامی کرده من ، سنار زواری خسته روی فرمودی
قیامت ها تو روز گیرا (وهابی) هر خاری تو

به جاوان غمزه و ایما مفرمود
به قنلی عاشقی شهیدا مفرمود
نه من کوشندهی جالی تو^م منبزم
له باخی جنت للآوا مفرمود
نه تو^م مود سونبول و روو آفتابی
له حنی طلمتی لیلا مفرمود
دلین مفرموده بکوزی به ناحق
که تو^م سلطان حنی وا مفرمود
دو جالم دور له تو^م تو^م فانی خوینده
له موجی جوششی دریا مفرمود
دمت وا بیند قبله م تو^می طبیبم
به تشریفی دمی عیسی مفرمود
من و ینک لحظه شو آوام و ناقت
له دوری مای شو آرا مفرمود
بو خوت بمکوزه نهک بهو جاوه مهسته
به جیلادانی بی پلروا مفرمود
(وهابی) عاشقی نه ندای تو^م به
شهیدی قامه فی طوبا مفرمود

ټپي ماڼۍ صاد قننه به دوو — پرگني جادو
 ټپي حلقه زولفت روهني گهردي آهرو
 ټپي دهنه گولي باغي بههشتي به ملاحه
 ټپي پوسنه دم و سرو قه و سلسله گيسو
 خط سر شكني زولفي له آزارې دلان كود
 گهر نرېتي داوه فهره نك چين به خه ما چوو
 روژ بووه ككزه ي با له خيالاني گولاندا
 زولفي به هه نامه كه له سر طاضي لاچوو
 فهره موي وهره زم له و غرضي پر مرضي تو
 رازي مرضي چاو كه پر سيم له نهره سطو
 خنده ي دمي تو بو په شفائي دهردي دلانه
 پهره ورده له گهل گول شه كره كه و هري لولوو
 نهر خاله چشيرينه له گهل حلقه ي زولفت
 نه مديوه سهيلي مقري بيسته نه رازوو
 تو رهنجه مهبه كوشتني آسانه (و هاني)
 به و غمزه اشارت بسكه به و چاوه بفهره مو

لجهت به صفا نديوېي ماهيكي ته مامه
 دل عاشق و سه وداني ماهيكي ته مامه
 حلقه ي سري زولفت له دوو لا چه تري عذارن
 دهردي وهره يي لاله و گول غمزه يي خامه

بو^۱ قتل دلم بو^۲ نه دور صف له شكري موزگان
 دوو نـيرگه فـهرمانده سلطانه نـيظامه
 بـيـم کوت وده بو^۳ خوت به دهي بـمـکوزه فـهرمووي
 بـمـکن نـيه نهو امره له سر جاوی صيابه
 نهو دو^۴ زه که ديم طره له سر مـينـبـهـري خالت
 زانـيـم نهو بوو چـيـني دلم دانه و دامه
 بهو په نـجـه که رهنگي دله ساقی که نه تو^۵ پي
 بـمـيـمانـه زه مرم بده بهي عـيـني شـفـاه
 بو^۶ کوشتي من دوت مده خـهـنـجـهـر به فدات
 لهو خونچه گوني وک دمه يـهـک خه نده تـهـماه
 مـن طالب و دل ره مـهـروي نيو ظـلـتي زوافـت
 خالت خـضـري زبنده و رووت آوی به قامه
 فـهـرمانـيه نهو ماهه تـهـماه وده قوربان
 قورباني سـهـرت بـم به دل نهو ماهه تـهـماه
 بـيـم کوت به نـيـمي سـحـري په يـکـي (ده فاني)
 مـروـت نـيه گول هـيـده له سر جهورو جهـفـاه
 گول بي کافي ايشه به دهي پايي سه با دا
 فـهـرمـوويـهـتي بهـني که جـفـا عـيـني وه قامه
 مـطـاب نـيه شـيـمر و غزل و بهـيت و قـصـيده
 مـنـظـوري (ده فاني) که له گـهـل کاکه سلامه

له سار چي ليم زيزي چيوه چ قه و ماوه
 دهم له رووي تو^ دا کعبه نه رو خوه
 نه زواني جادوتم نه خالي لاي رووتم
 منبره کم بو^ چي نمانت وولا ناوه
 چ به رق و بارانه چ کول به هارانه
 چاوم له بهر خنده نه گره نه گرياره
 چ کيوه طور بکه چ شله نوور بکه
 شهب به هيچ وه خنان نه گو^ راره
 به غمره کوشنومي به شيوه کرتوومي
 ددشلي (وه فا) مه گري شهيد نه شو^ راره

مه مکوزه تو^ گودني خو^ت زوو له زولفان دهرخه وه
 نه ي سناره ي صبح دهم ايشوکه زوو تر دهرکوه
 ناهتم چوو آردني گهر دنت به زولفان ون مه که
 نه ي سهيلي صالحان نه تو^ بکي ايشو^ زوو رو^ ژ بينه وه
 سو^ت بوم خو^مدا به ناي زولفت دهم بک آسوده بوم
 دروت نيشاندام و له سايه ي تو^ وه آورم گرتوه
 زولفت نه فشان کردو په نهان بووي و دونيات کرده تم
 خو^ت وه دهرنا عالمت سووتاند و آورت کرده وه

با به هه و باي پايد و هيت عمري من كو تا نه بي
 مهينه بشت گوی مهرگي من بي زولفه كانت بهرده وه
 زولفت لاده با ديار بي جاعلی ایل و نه ار
 دوروي ودهر تا تا بزائن فلقی الا صبح نه وه
 اوله قی زولفت چیه قوربان له گهل روخساری تو
 خو به هیچ دینبکی نه وه کفر و ایمان پیدک وه
 هاته مهر خنده که من سلطانی حسن و دوله ریم
 غایبی صورت نمای روژی جمالی من شه وه
 باي صبا برقع گوشا بوو یا نه تو بروی خو ات نو اند
 یا نه رضوان دعبی گونزاری به هه شتی کرده وه
 من له بهر عکسي نیکاهت کو تم و هوشم نه ما
 جاوه کهي تو مهر نه خو شه یا نه سهو خوشي نه وه
 خارق الساداتی زولف و خال و خنده ی زای تو
 مشک و عنبر شه بدو شه کهر لعل و که وه هر پیدک وه
 نه و ده سپیدی نخلی بالا شرحی حریفی و حله نه
 نور و ننگ بهت تار و ظلمت تار و جنت پیدک وه
 وه که سهری زولفت ده بی کی بی حسابی تیک نه چي
 کهر به ناز تو بی به پای محشر به جاوي مهسته وه
 جیم له اومیدی به هشت و ترصی دو زخ داوه من
 دوازه خي من مهر فراقه جنتی من مهر نه وه

ایوه بکت عرم بوو شرطت کرد به دل جاری یکی دیش
 وه خنه بوټ بهرم ودره عمری درو باره م بی بده وه
 خوش به ناز ارامه ره تو زه التفاتیه بکت هه بی
 داد خوا زوټر که توون نهختی هه ندت بگوره
 تانی نه بروټ دهر خه شادم که هه تا قوربانی بم
 جیه زنی قوربان چونکه شاری دیتی مانگی نه وه
 داخوا چبکا پاش خط و خالان صنی موزگان به ناز
 له شکری موزگان نه واهات و فدرنگی پیشرو وه
 آمو ناله ی بی قسرام عالمی خستوده جوټش
 گول به ناز پهرو وده بوو نه بدل دهمه یکی بیره وه
 من له سهر خاکی دهری باری سهر کرده نه هام
 ناسرم اهلی به هه شتم که زیانم بیسته وه
 تو هه استای بهو دمه روحی (وه فاییت) زیانده وه
 باقیبامت کس نه لی هه بیکه تو خوا هه ستوده

غمزه دی خوټم نیشانه ی تمیری موزگانم مه که
 عاشقی رووتم عزیزم تیره بارانم مه که
 بهس دلم بشکینه بهم نه برو به بوټ ماچی دهمت
 مده بهر نیغ و له سهر هه چچی له کیربانم مه که
 عاشقی نازیکی توم با بهس به آه و ناله بم
 بولبولم پهروانه نیم و حهز به سوتانم مه که

دل به من ناکا له بهر آوری ددروونم دېته جوړش
 تو^ه که سوواتانت نه دیوه منځی گریانم مه که
 چیم له نه پروت داوه من بابهندی زولغم لیم گهري
 کافرې عشقېم و به قسه ی خوټ مسلمانم مه که
 مه ده بهر تابووری موږگانت هه تا کوو غمزه یی
 یا به جازې ځکه کوزه به خسیری تورکاتم مه که
 صد کرمه کوزراوی یار یم لیم مه پرسه نه یی طبیب
 دهردی یارم خوشه نه بهیووده دهرمانم مه که
 بهنجه کدی باکی له سر خویني (وهنای) بوته گول
 دمه ځکه وزی پېشم ده لی آلوده دامانم مه که

 تاخه نده ی گول کاشنی اسراری نېهانده
 زارت له تبسم نه که وي قهت له زه مانده
 زولفت چیه وا تا بهری یی حلقه به حلقه
 یانه شه وي هجرانه که زیلیدانی دلانه
 تو^ی یی ده که نی ذوقی دلانه به هه نانه
 یا عطره ده باری اثری باخی گولانه
 قسولایې موزمت گرمی رووی کورمه نه پروت
 به منی که نه وه قبله غای اهل دلانه
 تو^ه دوژي دره نشانی و من شو وه کوو زولفت
 سرگشته له دووی تو^ه ده که یریم خانه به خانه

کرياني دلانه له سار نهو زولنه به روو دا
 يا ناله ي مورغاني به ريشاني دلانه
 باهـث به جودايي له به هاري گولي رووته
 بي رهنکي بي رهنکم که وه کوو رهنکي خه زانه
 بولبول وه زمان کهوت بو^۱ خوږي جگه يري من
 جاريکي نه پرسی که چ فرياد و فضاغه
 حيراني برو^۲ و خالي له رووي تويي^۳ (وه فاني)
 بو^۴ چي حرم آتـهـ نـکـده يـي يـري موغانه

روح به فدات نه ي گولي کونلاري مه دینه
 لطفت هه بي روو واکه منظوري مه دینه
 لهو جـيـکه ببـينه شرفي قـرب و مقامـت
 لطـفـت هـه بي بـمـه خـشـه وهـره جـري مهـبـينه
 درمات مه که هاتومه حکيمي هه موو دوردان
 درمات بکه جهرگم که هه رووي کوته برينه
 عـربـکـه دهـنـالم به اوسيدی گولي زارت
 جاريکي بـفـهـرمـوو که چ هـاواـره چ شـيـينه
 فرضاً هه موو دونبایي من و عمري خضرم بوو
 بي جنتي رووي تو^۵ چ حیاتیکه چ ژيـبـينه
 احساني گول و خاكي دموي پاکی له چاودا
 بو^۶ ييـکـه فـلـک تا هـه به چاوي له زهـبـينه

وروشتن بکه چاوم به گلی خاکی دري خوت
 به و منزه فشری قه دمت عرشی به رینه
 زولفت له دوو لا شاد و گوشادن به جمالت
 کوا اهل شمالی به موو اصحابی عینه
 موقوفی نیکاهیکه به رموو به رحم
 زه نگار به آوی نیده آویندی صینه
 پا بهندی اشاریکه دریکدی له ده روونم
 خود بیستی و بخل و حسد و نخوة و کینه
 به و خال و خمت و صورت و کبسوی به به حقه
 مان که به ریشانی صنمخانه ی چینده
 نایدم به به موو روتبه ی بالا له دوو عالم
 جاریک به (وفاق) که بلی کلپی امینه

بهم روهوه مه بلی گولستان مه که
 هه کی گول و خونچه پی خندان مه که
 گیانی عزیزم به به ری زولفی خاو
 یونی دل چي دی له خیزندان مه که
 دل مده زولفت به تمای کوشتم
 یاری

گول شه که ری زار و عذار ی دهوی
 طفلی دلم هینده له کربان مه که

حېښه له سره خالی دهې ناي خضر
 آره زوي چه شمي حيوان مه که
 طوطي دزار قصی زارنه
 منی له قوتي شه که ر ستان مه که
 خالی (وږني) گوله با نيك نه چي
 سونډولې زولیده پسریشان مه که

خرامان بهو سر و زواني به ریشان چهره بنویږده
 له گول رهنګ و له سونډول بو^۲ له روان جلوه بښینه
 شهیدی شوتي ته برو^۲ تو^۱ به جنت شاد و آزادان
 ته تو^۲ قبله ي مراداني ده مېکي روت ودها بیښه
 خالی لېوت بو^۲ سېي بهو چاوه کافر
 ته تو^۲ باقي کور دلم بهو جامه مه شکنه
 به زواف و رووی گوشاد جاری بېرته خالي شواوم
 ده مېک شه که ر بده سونډول به باده گول بېارینه
 دهم هېناوه بو^۲ لېوت به لا زولفت رضای لی بی
 وه کو قه ناي خوش سودا به زوو زوو بیده بښینه
 زده دي چاوم له لبوي خو^۲ شقام ده بهس به رقدا جو^۱
 به قطريک آوی حیوانت نه خو^۲ شي خو^۲ ته شېویننه
 ته که ر سه روح و دل بیښم مرادي من دهوا ناي
 له بی لملی به من نادا ده زاني روح چ شیرینه

له نه نفاسي سحر گاهي بندي نه ي چرا جاريك
هه ناهي عاشقان تيزه مه لي پهلوانه بي خوبنه
دلبيكي چاك و باكي بي دهوي وصلی روح و زولفت
خودا شادي بهشانه ي داو صفاي حسنت به آوینه
له سر حراي ته بروي كه ونه زولني داسه بهر غمزه
به جلادي ده سكوت مرند حلاله خوبني برزيله
سهر دانا له سهری تو به شوبني زولني تو دا جوو
(وه فاني) آخري خير بي ده ميكه بي سهر شوبنه

حريتي آوري دوورم داغداري زولني جانانه
نه گهر بايك له لای قېلهم نه به حالم بهر پشانه
نه سيمي صبحدهم قورباني نشئي تو زي ريكات بم
زيانم بينه وه رابيره به و باغ و گولستانه
نه من واليره و روح له خاكي باكي بطحي دا
غريم بي كهس روح و دلم سوتاوي هجرانه
نه گهر دهوي آوري بي نه گهر طوفاني خوبن هه سقي
به سوژ و گريبي زارم بلي بهو ماهي تابانه
به غمزه ي چاوه گهي مه سنت هه مووحي نه شتاره جهو كم
به موزكاني سيات قلم سهر سهر جيگه به پيكانه
به تاري زواني گولناري جاني تو به روز و شهو
سهرم دهو به ندي سهودايه دلم سهر گهرمي سوتوانه

دلم سه ودا سره جانم پري غه و غابه نازانم
 نه داخي تايي زولفانه نه دهردي ورده خالانه
 نه خالت روحي بيم دادې نه قلبي دازهي زولفت
 عجيب ملام ده لي دهوره فهوره نك و كافر ستانه
 به شوقي رووت له حلقه زولفه كت وا آه و نا له دل
 له صبحي كاذبه شو دا چريكي مورغي خوشخوانه
 شهيدى نديني نه بروتم به جذبه خاله كي چاوت
 مقام قاب قوسينه له سايه پيري مه بخانه
 هم موو عالم به ديداريكي تو قورباني نه بروتم
 مگر باقي بروتم قوربان هلالی جه زني قوربان
 عبادت خانه بهرهم بوو به نشه ي قبله كي نه بروتم
 له سايه چاوه كانت مالي كمبش بوو به بووتخانه
 خه تي هات زولفه كي له رزي له سه ر خالي سياه گويا
 حبش بو جهف له تيلي دا كه روم وهيند شريانه
 به ناز دووي كرده محرابي بروو موژگاني پي فهرموو
 كه تو لطيفت هبي قوربان خرابايش موسولمانه
 به آه و گريه بو سه بري جالي چروم و پي فهرموو
 تماشاي باغ و گوشه ت بو چيه به و باو و بارانه
 (و فاني) دهردي بي درمانه نهو چاوانه نازانم
 هيلايي تو به يانه خسته گياني دهستي بهريانه

نه لای ساقېر مستان به حقې پېرې مېخانه
 به گېردش بېښه جای مې به یادې چاوي جانانه
 نه مان نهې مطرې مجلس به حقې ناري روحاني
 به لای بی نغمه کي سازت که آوی آوري هجرانه
 نه توې نهې روحه کم ساقې نه توې نهې عمره کم مطرب
 په پايه ی لېله چه نك و نهې ده مادهم بېښه په پيمانه
 به تېرې غمزه بېلاوېنه وه زوانم له گېردن که
 به سر هاتوومه مېدانته به دل بوټ بوټه نېشانه
 له شوقې توې په سره مستې به ذوقې توې په پا به سته
 نه گېر عارف له کمبېه دا نه گېر کافر له بوټخانه
 له شېرېني جالې توې په روژې رووې لېلایې
 نه گېر فېرهادي سر گېردانه گېر مجنونې دیوانه
 نه گېر شوقې جالې توې نهې من مه ست و نازام
 له بهر چي بوټه بولبول کوټچرا بوټچ بوټه به روانه
 ده مېکه مه ست و بېارم دهې بېهوش هوتبارم
 چه کس نازاني دېردی من مه گېر نهو چاوه کالانه
 ده هر حلقه یېکی دا سه د دل گرفتاره وده نا اېښې
 سهرې زولفت په رېشانه مه گېر زنجېرې شاهانه
 هه ناسه ی عاشقان با نه تکرې بي سرده تي نا کي
 بترسه نهې کوټي ناسک به دېر نه لم باي زوړانه

په گهر زولفت وه کوو من عاشق رووی تو ټیبه بو ټیبه
 صهرا پا نیکه چوره که تو ټیبه بهر بیت ددست و دامانه
 تر ازا دو گم یی سینده ی به یاری زولني هات غه مزه
 به یات بهر بوو له لای چ یېت با خبرین تیره بارانه
 (و د یی) بو کونیکي بهرو بالا شیت و شه دایه
 وه کوو قورمې دد نالیني وه کوو بولبول غرظوانه

دد مېکي هغه یې قودبان جمالت عالم آرا که
 بزبان نخلی طوبی باغي جنت خار و خاناکه
 نه گهر دد نجیده بروی جانا له و برانه ی دلی نه نکم
 و دده سر دپه یې جام نه ماشاي موجي ددریا که
 له عینی آه و سوز و گریه زولفت هاته تاراجم
 شوی پر برق و بارش روژی هیلدوي دوزد و ناپاکه
 شهیدي جای بازی پر له نازی شاسواریم
 که کوئی جهونمانی زولني دازه ی خورشیدی افلا که
 دلم شهیدوای چار و زولفته بهر زاده چاری که
 که شهید پاره ماراف گسار نه به ددومانی تریا که
 له دووي نو دا که بهروای شهیدانی نه بو چاوت
 له روژی حشری نا رسي عجب نور کیسکي بی با که
 به بادی دروم دلی بکری به جام

له فهمي جهدهري خندهي دهمت عمرم چوو نه مزانې
 که سري حال و احوالی
 له قتلې عالمي دل بوږه خالی رووت به لا بهس بي
 سهيلي کاروان کوڅ چپي دهمې بوو روژي رووناکه
 دهمي هينا دلم کرده نېشاري پي که نې فېرمووي
 که زهريکېش بي ون نابې (وهفاني) چاکه هېر چاکه

برېښداره دلم سهودا زهدهي زولافي دلاراښه
 مه که پ منځني دلي زارم که وايي صبر و آرامه
 په ناز هات بو ته ماشاي شيوه نې دل پي که نې فېرمووي
 له کهل گرېښي صراحي نشي مه ي خندهي جامه
 خطي هاتو به سر چوو غمزه کهي تيري دلا وزي
 له نازبه ي اهلي دل گيراني روژ مشهورې ايامه
 به مهرگي من زولافت بهرم دا
 تهرکي مهر که اولي صورو سهودامه
 به غمزه ي جاو و لطيفي نهو دهمه روحم ره بهر بېدنه
 دهمي تو روحي شيرين چاوه کهي مهنت مسيحه
 له شو نې رووت دمه نالېسم له ساپه ي گهردن و زولافت
 گولستان بي صداي بولبول نيه گهر صېحه گهر شامه
 به تانا زولف و دوي کرده (وهفاني) پي که نې بهسني
 شه گهر هه سرلز و غنېر هاو سر و گول باغي بالامه

دلی پر ایشی من بو په وه ها خویندای گریانه
 هموو سینه م وه کوو شانه کجیگا نیښی موزگانه
 به زاري پیم کوت آخر بهردمباری نابه کي فهرموي
 ده سادی به کوژت یاران که روژی بهرده بارانه
 به لا گهر دانی نو م من نهی بنفازم خالی رو خسارت
 خایه لی آتشی نه سروده خطی باکی ربحانه
 که تو سلطان حسی بو بهدار نه برو نهوه ریت دا
 له بهر جات که هیله وو مالی کمبای کرده بوتخانه
 طبیعی مېهره بان بی هووده نا کي دلنه وازی من
 وه کوو نو خو م ده زانم ده شته به خوا روژی گریانه
 ده لی حالت له بهیل دیده سوژی دل چیه قوربان
 له دوری نو بلیم چي حالی من خنکان و سوونانه
 نه من لهو شاره کوژدای خه ده نگی نازه نیښیم
 فهره نگی طبعی نه کا فسر دله ظاهر مملانه
 به هیچ لایمکی ناویرم که نیښیمکت بېم قوربان
 ده لی خو هر له من دووي داوه حالی شمعو به روانه
 ده خیل نهی عمرې دهردي (وه طای) خزمه تدبیری
 کهوا ناچاره جاری نابی خو کوژانم آسانه

دوور له تو بو و زولنه دل حقیقه که پر دهر دو ده مه
 بو هنیزی خوي هموو کس وا به شین و مانه مه

خالی هر چاهی زنده خدانت چ شیرینه و دل
 هیندوبسکه تهنه یی جو باری آوی زه زمره
 زولفه کت گرمی بیاضی گردنت سوو تاندی
 خوینی به روانه بدهستهی شو له هر نه سنوئی شامه
 حشرت و عیشی زه مات ختمه له هر ماجی دومت
 هر سلجانه نهوی دهستی بگا بهو خاتمه
 ساعدی امدادی بهنجهی دا به فتنی دل کوئی
 صرف شکینی قوئل گورجنانه فوجی پیماجهمه

. آتیشین و محرمه

من دلم بو^۱ ماجیکی جای به زرائی دا کوئی
 نهی به شیانم (ده فانی) مهسته مهردای به رمه

نهی حنی ازل دا نفسی خوئت به-وب-ینه
 آوینه یی رووی خوئه دلی من مهشکینه
 کوخومه شکنجهی هری زولنت به نههای رووت
 باریم که نه کی جووم به نه سمائی خه زینه
 عالم هه موو ده فکینه له بهر هکی جئات
 هر دهنگه به دهنگیکه هزار دهنگ نوینه
 چونکه سبی دهوله تی خاندی گونه باران
 نه بدیده هه نا ههی به کری خوین برزینه

چونکه شرفي قربې بقا وا له فنا دا
 نښدل ومړه تا زبندېده بې خوټ بمړينه
 سوواوه ددروونم ومړه نښاي بایي به هاري
 زبندوم کوه بونښکي له خونچهي ده مي پښته
 واپېره به دامان و خه ياباني به خه يدا
 نه خشي له گول و سونبول و نه سرن پوه شېنه
 ممکن نيه له و چاوه نجاتي دلی زارم
 نهو مورغه برينداره گرفتاري شه هيښه
 عيني کرم و سرخښه هر چي بهرمووي
 لطفت نيه جاري به جوړېم بدوېښه
 دمکوت به خه تا قوت دلی خوټ نادمه جات
 نه مزاني که مهي فصلی به هار توبه شکينه
 خوی داووته زولفت له دوو لا گوشېي مېروټ
 ميزان که دلان هينده ده با مروچي شه هينه
 بهرموويه (وه پاي) به دلی نوټ به وصال
 قربان هر نه نوټي دل دهره روحش بستينه

نهو زولفته دوو ناپه چ ته له سمېکه چ دامه
 سوواوه نهوی پوخته بهو عنبره خامه
 دل کوته ماري زولفي له بهر جذبه يي خالی
 وحشی حبي دانېه وا به سته يي دامه

دهنم بگري تو^۶ که به جاميکي صبحي
 بهو چاره نه گهر بادشهي شام گه دامه
 شيداني من غمزه بي نه و جاوه به باعث
 سهره سني من جمله له بهر نشه يي جامه
 له و زولفه بلاره و صني موزگانه ده ورزم
 معلومه که شو له شکري بهر گشته به سامه
 بو ماچي دم و کونله له نيدو بهر چمي خاوي
 له و ظلمته بو^۷ آوي به قا نووري چرامه
 حريکه ده نايم به دل نهو قه دگوله نه يکوت
 نهو بولبوله آخر به نه ماي مېهر و وه قامه
 بو کوشتن نه تو^۸ دست مده خه نجهر له (وه قاني)
 بهو خونچه گوله ي وهك دمه بهك خنده نه مامه

دلي ديوانه له سهر زولف له عالم بهر به
 قمت ده مايي نيه له و داوه که به سته ي بهر به
 بي وه قا گهر نو^۹ دشمه کوزي به مېهچم وده سه ير
 دانه لين عاشق بي مېهرو وه قا سهر سهر به
 تا له بي تو^{۱۰} له کوني بي
 بو^{۱۱}چ ده لين ايدي صفر بهو بهري و بي بهريه

 غمزه ده مانيه به يکاني موزه نه شنه ريه

پوييه سوونام و هم عاشقي بهد نام شهمن
 دله کم غه مزه دي غه مزه و نازي په ريه
 روو به نه پروته دلم پويجي دل آزاره موږته
 اهلي قبه له عجب را رهوشی کافريه
 مهر وه کونزاري (وه نالي) که له کونزاري جمال
 خنده گول گولبه ريه هم گوله هم گولبه ريه

دل ده نالي دم به دم سوونامي تاوی فرسته
 بولبوله پيروي کول پر درد و داخ و حسرت
 چلو پر آو سينه پر آور دل به دولبه ر چاره ری
 نه بخودا دردي جودايي چه دگران و زحمت
 روح له مرليو چاره رينم نهی تجلای نوري طور
 هينده جاريك خوت به دل بلوينه مهرم حسرت
 ره مزه غزه ی پهك نيکاهت قلبي کونگون کردوم
 پورمه جيی دستريزي توورکان پوي به جهرم له تله ته
 داغداري نه لني بالات باله رووت محروم نه بي
 من کفيلي وصلي جنت مهر چي اهلي وحدت
 روو شادمان فوجي دلالت
 قوت له دوزخ دا ابدن بن جنتين نه او منته
 چاوی يارم هکوشمي جذبه ي به ناز هيناميه در
 مهد که بيار و نه خوش يم پي که لبني شاربته ته

فـت چـ دەرگـای وا زـیـه عالی بـه شـرطـی بـسـجـه هـو
 با هـزار جـرم و خـه تـام بی یـار له سـه روی رـحـمـتـه
 با حـجـا بـیـکـم نـه مـیـبی لاده تـاری زولـفـه کـان
 تـابـه کـی دـل نـامـرادی و حـدـتـه له و کـثـرنـه
 گـول بـه دـم بـی صـباوه بی کـنی خـوشـبوو جـهـان
 یا له تـا تـیـری هـه نـامـه م عـطـری بـرقـی خـه نـده تـه
 چـاره کـات هـر چـه نـده خـت هـات و بـه مـن رـوحـی نـه کـرد
 آری آری مـردم و نـه و کـیـه هـر دـوون هـمـتـه
 مـن بـه ریشـام له بـه زولـفـت بـه رـوودا کـوتـروم
 زولـف و رـووی تـو سـونـبول و گـول یا کـنـور و ظـلـتـه
 تـه و بـوته ی هـودا سـهـری سـکـردم بـه زولـفی ی مـثال
 جـاو غـزال بـالا نـیـهـال تـه بـرو هـیـلال و گـول خـه تـه
 تـه و گـولـی شـهـیدا دلی سـکـردم بـه لـیوی شـه کـرین
 عـنـبرین بـو تـه سـتـه رین مـو لاله رـو و مـه هـجـه تـه
 بـو رـوخـی تـو رـو و بـه تـه بـرو و کـمـوزت دـه تـه و دوعـام
 تـه ی جـرای عـه رـا بی اـلی قـبـله رـوژی رـحـمـتـه
 بـو جـالی تـو و کـوو بـه رـوانه سـه ر گـهـودانی تـو م
 تـه ی جـرای اـسلام و کـافر و مـختـی مـهـردی و مـرودـه
 مـردم و تـه مـزانی تـه و آوـره ی مـنی سـوونـاند چـبـو
 حـاصلی صـبر و سـلـوک

مردم و همدگر گیز نه گه به قه به لای باقي پروت
آخر نهی قه به لای مرادان تابه کي نههم آزیغه
یار نه وای بیعی وصالی زوی ده گه ل نو کرده
جستی داوه به روح نامرد (وه فای) فسر صنه

نهی به با تیک مهده نو به رجهم و کاکوئی گوله
زولفی داو دانه به خالی موزدهشی تیری دله
دای دای نه بوو همدگر گیز به فزون دل بوه خوین
گوله سه ر مهسته غه زالبکه عجب وحش و نه
چ به نههم نوخته که وا بوته فیشانهی دوی تو
نوختهی هبچه که چبی نه به کته یی سه د اهل دله
دهی خنده و قه ما چبی دهی هدرزانه به روح
دهم و خندهی نو به استانه قه ی نه و نو به
وهره بنسواره دلم نهی گوله بو زاری گولت
بولبوله به که چ حزینه چ له گریات به کوله
قت به دل یاری (وه فای) نه بوو حیرانم نه من
دل که مع لومه به که به س گله یی بو چ دوو دله

به ما چبی گیان ده به خشی نهی مسیحای عصر بیستومه
نه وای من عاشقی روتم ده خیل دل زار و مظلومه
اشاره کرده زولفت روو به نه بوو چیه فهرمووی
به قه به لای م نو مملانی که زه نکي زاده یی روومه

دلم طافلی ده بوستان غمه واهمه بهر غمزه
 هه تا که ی تیره باران آخر نه مظلومه معصومه
 له بهر تاقی بروئت گریانی دل بو^۲ زولفه یا بو^۲ دم
 عجب ماوم ده دین شه رو^۲ به مردومه
 له سری حکمتی زادت که توخته ی جملوی روحه
 عجب ماوم چ نیکتیکه نه موجوده نه مه دومه
 سیا روژ و نه خو^۲شی تو^۲م کو^۲م آشفته بو به یه
 به داوی طره وایه چي له رووی دوو چاوی جادومه
 (وه قاي) واه کول ده گری به دل بو^۲ کول دنا لینی
 به سه د غلغل دل بولبول له باغی قبله محرومه

تابه نا نه روژ تو^۲ زولفت به روو دا خسته وه
 من له سایه ی زولف و رووی تو^۲ روژ ی رونا کم شه وه
 دا بزانی خست له دهوری عارضی هات و کـوتی
 قهت نه بینراوه شه و روژ نوور و ظلت بیکه وه
 دل له سه ر تاقی بروئی خوی خسته داوی زولفی خلو
 قبله کم گو^۲راوه بو^۲یه بیم به داوی کفر وه
 روحی شیرین به چاوان دا به زاری ده مـکوژی
 قهت نه لی ی آخر نه وه فـرهاده یا خو^۲ خـسره وه
 چونکه دل عاشق به نه بروئی بود به داوی زولف و لبو
 حقیقه زنجیری بسکا دپوانه یی ماهی نه وه

من ودها زوومستی مهی نابم بیه نشتهی جاوه کت
 مهوگی من ساقی له گهل شه و جامه ایوت بینهوه
 تو^ (ده قابیت) کوشتوه شهسبانی کونلی سوورقه
 روز که گیرایی نیشانهی قذلی مظلومان شه وه

.

سهره یا شماله یا خو^ عه عه ره یا ناره وهن
 یا چناره یا که تو بای قامه تی دله اریه
 نوخته یی آ بانی قورآن یانه هه بینهووی خطی تو^
 یا سهوادی عیسه یا خو^ خالی سهر رو خساریه
 بی قه و وهختی تبسم سهد هه زارانی ده کوشت
 یانه غلامان یا بهری یا حوره یا گونزاریه
 مات و حیرانم که بوچ شه مرو^ دهی هیفنا شه مه
 یانه تانهیری فوغاعه یانه وعدهی پاریه
 زه خبی نا - ووره قه رارگه یانه ایشی خه نجیه ره
 یا خه دنکی جوی بیجارت له جهرکم کاریه
 ده دنکی قورقوی قورمیه یا خو^ سه لای شیه وه نه
 ده نک و نه عه ی بولبوله یا ناله نالی تاریه

سه‌روه يا عه‌ر عه‌ره يا نازه نيه‌الي چه‌مه‌نه
 يا نه‌ره گون‌بسوني با‌لای گوني گون‌زاري منه
 عاشقي زولفي روخي سه‌ر سه‌ري ياريک من
 چاوي بيه‌اره گولي زاره قه‌دي ناره‌وه‌نه
 قه‌دي سه‌روه به‌ري هيناره که‌ميوي که‌مي وي
 ناري مه‌مکانه گوني گون‌بسه‌يه سيوي زه‌قه‌نه
 له مه‌واي باخي گولاني که ده‌نازي حقه‌يه
 گولي من گول دمه‌گول چه‌بکه‌نه گول بيه‌ده‌نه
 دل که کوشته‌ي روخيه به‌سته‌ني زولفي ده‌کري
 شه‌وي هجرانه ده‌لي ناله‌ي مورغي چه‌مه‌نه
 نه‌شکي من چوانکه له سه‌ر چاوه‌ي دل ديه‌ده‌ري
 ره‌نگي گون‌ناريه سه‌رايه له‌لي به‌مه‌نه
 زولفي له‌رزاني له‌به‌ر چاوي به‌ده‌م ياي وه‌زان
 مشکي تهر عه‌نبري تهر چه‌ري غزالي خونه‌نه
 دل و ديه‌م له به‌هاي حاجي ده‌مي داوه‌ده‌لي
 له (وه‌فاني) مه‌گرفت عاشق و شېواوي منه

له سه‌ر روو کاذبه‌ي زولفت وه‌لايه
 که صادق بي طبعي آفتابه
 دل و دين هر چي جو قوربان به‌بو^٧ تو^٨
 مه‌تا که ي ايدي نه‌و ناز و عتابه

ټـلا بهو روژه نـیلو وـفر نهـسوټی
 به مـهـرگي مـن مـری زولـفـت وـلا به
 له عـکـسي عـارـضـت فـرمـيـدـي چـاوم
 گولـاوي رووټه هـم خـوینـاوي نـا به
 وـهـر بـنـوینـه خـوټ بـکـو وـژـه قـوربان
 به دینـک کـوشـني عاشق مـوا به
 وـهـر بـنـواړه بهـزې عـالـمی دـل
 چـخـوټـش دـهـوربـکـه هـوشـيارې خـهـرا به
 نهـگـهـر چـی نـالـه به هـر شـوق وـذـوق به
 نهـگـهـر چـي گـمـبه به عـيـني مـوا به
 به نـالـيـني دـل مـوټـاوي عاشق
 هـمـو هـر لـغـه يـي چـه نـک و رو با به
 به چـاوي گـردي تـو و روخـسـاری سـاقـي
 هـمـو هـر شـاهـد و شـمع و شـهـرا به
 کـوټـم با قـيـمـتی و صـلـم به دـل بي
 به مـاچـيـکـش له زلـری خـوټ حـسـابه
 که چـي فـهـرمـوي دـلـت نهـشـکی (و فـاي)
 مـهـوا مـو دایـه زهـر بـکـش حـسـابه

روزی طرب و وختي گول و فصل به بهاره
 ياران گول که کوا که دمي بوټس و ک ناره

کونړای اړم - وره نې فلجانت قهدي طوبا
 گوتهی چاهه من و رووی گول و پای چنهاره
 بنواوه له نیو حلقه ی زولني ساری کونړای
 دوو روژی دوه خشانه له نیو دوو شوي تاره
 هر لحظه که دی بی ده که نی حقه بگریم
 بشکوننی گول مایه ی بارانی به هاره
 بوچی نه گریم کوشته ی سد تیری خه ده نکم
 من ناک و فیظای حبشی زاده مه زاره
 به زولف و موژه مه مکوژه هر دم به جهاني
 جاری له ته ناسم مه ده جاری له قه ناره
 بهو قامه ته حیرانی شکوفه ی قه دو بالام
 قه د ناره و نه باخي گولان باري هه ناره
 سووتام و شیواوم و هودایي و مه سم
 بهو عارضه بهو په رجه بهو جاوه خوماره
 گرلده نه نیکه مه سته ددهن پوسته گول نه ندام
 زولني که هموو داوي دلی عاشقي زاره
 نه و قامه ته بهو دوو سم و بهو زولف و نذاره
 هر عطره به تا هر گول و ناره نجه به ناره
 پرسم چیه نه بخاله له هر نه و له به فرموي
 چي ماجبي (وه فاني) نه وه نیشانه یی پاره
 ۱ تیبسک. - ۹۸ -

منجي نالينم له شوقي گهردن و رووي خوت مه که
 بولبولي صبحي به هار بي شين و و اوډلا نيه
 دل که به منهي زولني نيسو ليوانه محرومي مه که
 بي شه کهر نهو طرطبه نازي که هيندوستانيه
 با فريوي من نه دا واعظ به گوئزاري ارم
 عاشقي رووي تو به هاروي جنت لالا و نيه
 کهر مه موو عالم بلبل مجنوني نادم دم ده ليم
 هر دوو عالم قيسه تي بداري کی له پلا نيه
 کا به ناز گاهي به غمره مه مده به ر قيدي پروت
 کوشنني عاشق به هيچ ديدني کوربان چا نيه
 داد له دست حوسنت که زولفت نايه بي ناله ي دلان
 آري آري دائره شاهانه بي غه و غا نيه
 سه هزار دل پيکه ني وه که گول به دم بايي به هاشت
 يا هه نامه ي گيانفزي گوئزاري غو ني نانه
 جانوشيني حضرتي غوث نه ي خلايق قطبي من
 فرعي طاهرا اصلي ياسين نهو گولي که بلانديه
 ره و نه ني جاوي قلوبې عارفه عکسي دلي
 کيو طوره مظهری نوره کلي سبحانیه
 جت له و صلي زولني من فخرمووي (و داني) ها دم
 طالبي عيش ابد به عمري دونيا نانه

چاوه پري خوینده و ده گریم قبله کم په پدا نیه
 نوری چاوم روږپوه یا دیده کم بیسنا نیه
 وهك نه یستان آوړم بهر پوه دهر وني دهمبه دم
 دل كه ههر وهك نه ي ده تالی دهمبه دم بی جا نیه
 ښه چرا لظيك مدارا تیر بېیم رهنك و روت
 وهر نه به روانی غریبان گیان و دل به روانیه
 بو ننداری قدمت عربكه ده گریم روژ و شو
 نا به کي که وهر فشانې چاوه کم دهر یا نیه
 چی ده کم ده گریم دسوونیم آوری دل ناسریده وه
 چیه کم آخر نووري دیده سینده کم سینا نیه
 که هر هزار جار بېمه کوئی زوخال به سوژی کیوي طور
 ښه و دله جوږیایي به کیداری وهك موسی نیه
 هات و رووی دا گرت و دونیای کرده ناله ي عاشقان
 دانه لین نایي قیامت روژی واوه بلا نیه
 حلقه حلقه تابی زولاني خسته سهر رووي نازنه لین
 دانه لین روژ حلقه گوته ي ماهی عاشق وای نیه
 بی کفی عمنوني کړدم زولفه کدی دامی به دل
 دانه لین شه که ر فروشي ابعه خوش سهو دا نیه
 سه د هه زار گول پی کفی وهك گول به دم بایي صبا
 یا هه ناسه ي کیبا نه زایي عطری غوثی ثانیه

خوږم له سر گيرا کونم قوربان پدريشاني بهسه
سويندي خوارد بهو زولفه و سلم عيني سر گهر دانه

چ نه له سمپيکه چ سپهر بيکه چ ساو ايبيکه
سهرې زولفت که دوسه چيني به هودا بيکه
ناه نالي دلي سودا زده لهو په رچه مه دا
به وه نيشانه يي ديوانه يي سودا بيکه
وهره مه نواره به سووکی له نشاري قدمت
نه شيکي ديدې نهرې من گه وهري ده ويا بيکه
نه شي شکر لب که مهرې خو چيه بهو مه حکميه
که هزارې وه کوو من به سته ي هودا بيکه
نيرکه غارتي دين بهر چمه شيواو په دل
هر به که آفت و فتنه ي سهرې مولا بيکه
کوشتنه ي تينې غمي کافيه ماجيکي ده ي
بهلي نه و دولبه ره لهو عصره مسيحاي بيکه
مانعي نالبي (وه نالي) مه که مجنون صفته
آخر نهو غم مزده پا به سته ي له بلا بيکه

له بهر نازي چاو بازان خوار دت و خوم نه ماوه
به سپري تير نه دازان چيکرم جه رگم براوه
به دهردي بي دهرماني که و توومه سر گهر داني
به جوايي (لن تراني) چيکرم جه رگم براوه

نهی آویندای دولبه ری زارت گول زولفت زری
 با هه ناسم نه تنگری رووی خوٚت بیدنه بهم لاه
 بهس همری من به باده روت بیدنه زولفت لاده
 دل بوٚیه ناسماده بهسه و شهوه روژ گیراوه
 زولفت جیی بی قهراران روت روژی شو بیداران
 آمان نهی شای گوتاران روحیک تاروحم ماه
 باشه بروا سحر بی باخی گولان وه بهر بی
 گهر توٚ مه بلیت له مهر بی کافر اسلامی ماه
 دهسم له نابی زولفت داپو به لاف نه مزانی
 بوٚچ دهسکوزی خوٚ قوربان پردی صراط نه پساوه
 له مهر تاقی دوو ته بروٚت مهیلی زولفت دهسکیشی
 خوٚ وه خفه من کافر یم چسکه م قبله م گوٚراوه
 له بهر چاوت نه مزانی بی باخهوان گولچسمن
 مه ست بووم هوٚشم لی نه بوو دهم بوٚ روت هیناوه
 هانم به بوٚ نهی خالت نووشی داوی زولفت بووم
 طیر یکی نابسه له د بووم نه مزانی دانه و داوه
 توٚخوا دلم مهسکینه با بزائم روت و ابیدنه
 روت یا گولی هه ناره یا شه کمره سیوی خاوه
 له سایه ی چاره کانت بوومه رهنی خه رابات
 له لای بیر ی مایخانه خه رقه م له گر بو مهی ماه

ميشوې رووي نو هر خوشي مشکل گرواوسره
 بزوت باني نه وروزي گريي زولفت كمراره
 نه مره بهاي مرادات كلي كودم نه مزاني
 نه عري ناهي چينه نه بوئي زولفي خاوه
 وهختي آرمق دهرېژن بو كوشتني (وه پاي)
 به گولي كولت سوبنده خوم گهر دن شوو شي گولاده
 ته پستاني دوو لپوانت بهندي جهركي بساندم
 كفرت له لام ظاهره روحه له لا نه ماهه
 سلام كرد له بدم به دليكي غه مكيه
 به لفظيكي زور شيرين جوابي سلاوي داوه
 شيت و شهيدا و محرابي ده كريم هر وه (وه پاي)
 چيكم له دلي سهودايي بهر يان ده ستبان لي داوه

وه پاي له كاتي سردني بيروزه خانمي خبزاني دا نهو پينج
 خسته كېه دانهو نيو براو آفره تديكي ايگجار جوان و بالا بهرزو
 زرو مېندو خاليكيشي له نيدواني ليوو روو مستي دا يوه
 مهم دولبهره وا باده به جاوان دهروشي
 هر وا به تبسم له بي خندان دهروشي
 هر غه مزه كه چاوي به شه هيدان دهروشي
 بو شهيد و شهكار حقي مسهر جان دهروشي
 چي زاهد همر و دل و ايمان دهروشي

يافتوټی له بې له لي که وا قوونې رهوانه
 روو باغي گونل و دمهگونل قند سړوی رهوانه
 موزگانی که چي مائلی حد قافله گیانه
 تا بی نه کفې زولنی نه دا بهر دهې شانه
 نه مزانی که گونل شه که ر و مهرجان دد فروشې
 قطره ي عرقې نانه له هر لعلی به ده خشان
 يامشکه له گو شهې وهره ي گونل بو نه فشان
 زلفي دله ياخو له سړي زولنه بهرېشان
 خالي له بې تو زهنگيه که توته به ده خشان
 باخو خضره چيه شمېه ي حېوان دد فروشې
 تا نا که به نه زولنه وده گونل سونېولی دادا
 گولده سته شو بو بو به بهرگي گونل دا دا
 شو بوئي گونل نانه به دم باني صبادا
 شيخم به مهوای زولنی دل و دیني به با دا
 وجهې چيه نهو کفره به ايمان دد فروشې
 کهو مائلی ماچيکی نه تو له و دمه قند نه
 بهو زوانه وده هر وده گونل خوټی له که نه نه
 شاهه نشه ي مصر و حبشه چي بو به نه نه
 چارېکی به گرياني دوی عاشقي خه نه نه
 مه لوه که گونل خه نه به باران دد فروشې

جېلولوی مایې ته م سحره نشدې کی نه دایې
 ساقې ودره له م لیبوه به چاوي بده جايې
 مکوشتي به خط و خالی روځي ماري نه مایې
 من طالبم ته يې مایې صبا بیده به مایې
 هم لیبوه که مایې به دل و گېبان دد فروشي
 ما دویې نه من وصلی روځ و زلف و دهم بو
 باخي اېرم و عمری خضر جايې جسم بو
 په سرو که جوداېم له غزاله ي حرمم بو
 بوسی له سرو سرو صفا عیني غمسم بو
 جام به دور جي زه مایې گسربان دد فروشي
 کوژدای خه دنگي موزه مهر بو دمي دگري
 گويا که بریني نیبه بو ملحمي ده گري
 په سووخته په روانه له دورې شه ي ده گري
 بیچاره (و مایې) له خمي به رجهي ده گري
 مهر مازده به رووتیه مهر جان دد فروشي

له باغان آمو نالین دي ده این شاهي گولان روئي
 له میخانان سداي شیزدي ده این بيري موغان روئي
 ده لي ده وری فه لك به بري قبر میزاني گو راه
 که واکول زه ردوسو قبول تیکچوو ده نگي نرخوان روئي

له بهر چاوي جهات : پيسم جهان ناري بو نه مناني
 نه نوږي جاوه کاتم چوو نه خورشيدې جهان روئي
 مه نين بولبول ده ناني کوا کول گواشه نې چو لکړه
 دل آرامي نه ما قورباڼي که آرامي دلان روئي
 سحر مه ستانه هات بولبول به شادي بو - وافي کول
 که دي باغ بي گولان داغ بو به سعد ناله و فغان روئي
 به هار هات خونه بشکوت ده نكي بولبول سرو به سوو روئي
 ده بي حال چي بولبول به هار زوړ بي نه چوو روئي
 به ناله دل شفا ناي دروغ بو مهرمي جه رکم
 له زه نكي کاروان چپکم دلسل کاروان روئي
 قيامت بو دلان هله ما که چاوي مه ستی وه درگيرا
 مه گهر آزرده بو ساقی له به زمی مه يکه شان روئي
 چه شين و رو چه هاوړه له نيو حلقه ي مريداندا
 مه گهر خواجاى سمرقندى له نيسو صاحب دلان روئي
 خرابو خانه بي شک چوو شو تي طالبان سعد چه بف
 چه من ويران بو نغمه ي بولبولان چوو باخه وان روئي
 له ناله ي بولبول و قوسري (وه واي) بو يه هارده گوي
 گوليکي سرو بالام بو به ناراجي خهزان روئي

فدرنگي ملتي کافر دلي نه گرېبه نه رسايي
 مه لايک صورتي آهوو خه را مي ماه سبائي

بهری سیمای بوتي گول به رجه می زنجیر گبوی
 شه که ره لب ناز نهی عیشوه بازی سهر بالایی
 نیکماری توند خوروی سهر کاشی عاشق کوشی شوخی
 گول نه دای دل آرمی سه من رو دیده شه هلاپی
 به دوو زولفان ره من بازی به دوو نه گریچه طنسازی
 به دوو چاوان سحر بازی به دوو لیوان مه سحرایی
 که مان نه بروی به یوستی به عیشوهی فخر گسی مهستی
 که سه می خسته نیو شستی نه ما هر به که له هر لایی
 هالی دا دای له جهرم خستمی قصدی سهری کردم
 شهیدی کربلا من بوم نه سیری دهستی تر سایی
 شکندی سهدی ایمان بستی دین دهستی نه و انایی
 حجابی آبرو تو بهی (وه فای) صدق سو لایی
 ده خیل نهی هم جلیسان نهی رفیقان خزمه ناماوم
 به هر نوعی که وا خونان ده زان بوم به کن رایی
 هم سوو عمری عزیزم صبر فی وردی انتظار ی بوو
 له بهد به ختی (وه فای) داخو دی نه شوخه یا نایی

به یادی تورهی آرام و روح و راحت ی جانی
 عجب عاشق و هما جمعه ده گهل زولفی بهر بشاری

له بائي بمکړی ده غځانه داوي زولفي شپواوي
 له بائي بي که آزادم بکا ده مکهانه زبندهاني
 له بهاني دا مه گهر زنجيره يا زنازه يا ماره
 له نخلي قامتت آلاوه يا خو زولفي ريحاني
 به شيريني که گيان به خشي به محبوبي که دلکيشي
 نه تو هر آوي حيواني نه تو هر ماهي که نعماني
 زماني قبله نه بروته دهی زماي گيسووته
 به دهردي بي دوا ماوم له گهل کافر موسلاني
 به دوو کيسوي ره شماري نه گهر زنجيري داوه لی
 به دوو لعلی شه گهر باري نه گهر ميهري سلیماني
 عجب ماوم به بو سي لهو دمه بهو گيانه به خشيت
 به اعجازت قسم آور به رسم گهر مسيحاني
 به هر چاكي به خهي زولفت له قوبه ي سينه آلاوه
 له بهر گو شهی افق نه مديوه شو دوو ميهري تاباني
 قسي خاكي بهري پيت شهره به بو چاوي نابينا
 هه نا نه مدي به چاوي خو م به سورمه ي ديدنه مهزاني
 له بهر شو راوي نه شي خو م وسوزو تاوي عشقي تو
 سهرابا طاقت ههر وک (وه فاني) برومه برپاني

